

V 71. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Halloween 2023

Prezentace školy

Operace Anthropoid

Naše nové asistentky

Polygrafka ve Viole

Naši milí čtenáři, nejenže neuvěřitelně utekly letní prázdniny, ale i celý podzim letí jako voda a zanedlouho tu budou Vánoce. Přiznám se, že letos na mě dotírá vánoční atmosféra zase o trochu dříve, než vloni. Nevím, čím to je. Možná protože jsem si vědoma letošního kratičkého adventu. Bude trvat pouze tři týdny, jelikož poslední, tedy čtvrtá neděle adventní připadá na Štědrý den.

Avšak toto 71. číslo je ještě převážně podzimní. Ohlédneme se za prázdninami, podělíme se s vámi o krásné grafické práce, přineseme interview s novými asistentkami pedagogů nebo anketu se žáky. Nabízíme jako vždy recenze, fotografie a články o různých polygrafických akcích, jako byl například Halloween, akce velmi oblíbená, kde se kreativci doslova vyřádili.

První stránky patří jako vždy domovu mládeže. Aby se tu žáci cítili jako doma, je jim potřeba nabídnout nejen různé aktivity, ale i pochopení a svoje srdce. Internát přináší našim dětem bezpečné prostředí s domácí atmosférou, zázemí, které je jejich druhým domovem. Určitě mi dají za pravdu.

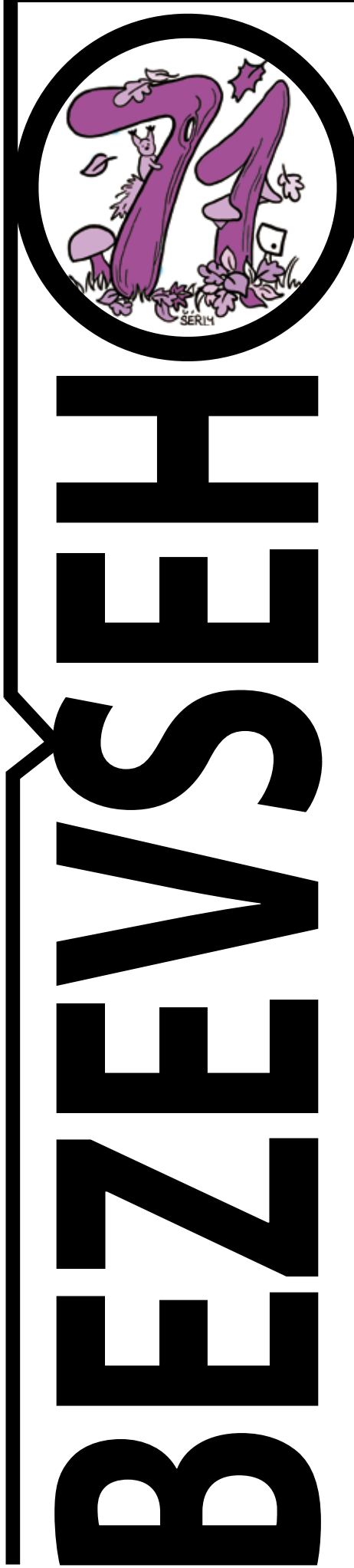
Naši žáci se u nás nemusí nudit. Mohou každé úterý bruslit, denně hrát stolní tenis nebo jít do posilovny, mohou se přidat do redakční rady nebo se potkat s velmi zajímavými osobnostmi na besedách, které mohou moderovat, mohou s námi cestovat za památkami, do divadel nebo na exkurze do škol a tiskáren. Děje se toho u nás dost. Na internát přibude nový zdroj zábavy, piano. A tam, kde se hraje a zpívá, ještě se neumřelo! Těšíme se z toho, že tak podpoříme chuť si přinejmenším zabrnkat. A určitě se bude i zpívat. Naposledy polygrafici zpívali v autobuse cestou z Prahy minimálně hodinu, dlouhé roky jsme to my učitelé nezažili. Jejich zpěv přinejmenším roztáhl naše ústa do širokého úsměvu a alespoň na chvíli odvál strach o tuto generaci. Doufám, že vám, milí čtenáři, naše Bezevšeho zvedne náladu a pootevře pomyslná vrátka školy, která zvenku působí zchátrale, avšak uvnitř žije! A o tom se můžete přesvědčit i na stránkách tohoto aktuálního čísla. Krásný advent a přijďte k nám na den otevřených dveří, uvidíte sami.

Iva Šabatová

NAŠE BEZPEČNÁ ŠKOLA

najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmgrp.cz

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ΣΕ ΣΙΛΟΤΑ ΙΝΤΡΑΥΚΕΗΟ

KVĚTEN - ŘÍJEN 2023

KVĚTEN 2022/2023

- Květen minulého školního roku byl ve znamení skupinových schůzek zaměřených na nejružnější témata:
- 3.A, 2.P – Rodina – rodiče, prarodiče, sourozenci
- 3.A – Reflexe uplynulého školního roku
- 1.S – První pomoc

ČERVEN 2022/2023

- V tomto měsíci proběhla poslední skupinová schůzka – a to pro 1.S. Diskutovalo se na ní o důležitosti života na DM pro každého přítomného. Byla i plná silných emocí, protože bezprostředně navazovala na setkání všech žáků DM s panem ředitelem. Na tomto setkání pan ředitel vysvětlil všem problémy s ubytováním v nadcházejícím školním roce, kdy naplněná kapacita DM neumožní ubytování všech žáků.
- Školní rok na DM pak uzavřelo tradiční intrácké grilování na našem školním dvoře.

ZÁŘÍ 2023/2024

- V září se internát naplnil do posledního místečka, přibyla spousta nových intráků – z 1.S devět, z 1.A sedm, celkem tedy 16 nováčků. S jejich ubytováním kupodivu nebyl problém, zato druháci se stěhovali, přehazovali, občas hádali a dohadovali, než našli ideální složení spolubydlících.
- Proběhly také úvodní skupinové schůzky zaměřené na seznámení se či připomenutí řádu DM, pro nové žáky pak schůzka seznamovací a poznávací.
- V klubovně se uskutečnila tradiční hra KRIŽOM NĚKRIŽOM, která se stala už takovým malým rituálem, a v jídelně se sešli žáci ze všech ročníků s cílem

vzájemně se aspoň trochu uvidět a dohodnout se o základních pravidlech života na DM, jako je tolerance, zdraví se, úsměv nebo respekt.

ŘÍJEN 2023/2024

- Hlavní říjnovou aktivitou byla oblíbená SCHOVÁVANÁ ve škole a také HALLOWEENSKÉ TVOŘENÍ – výroba dýní, zdobení areálu školy...
- Na skupinové schůzce si noví prváci povídali o tom, jak se efektivně učit.
- Oproti minulosti mají žáci více možností trávení volného času na DM – posilovna, šipky, stolní tenis, bruslení. Bohužel zatím všeho, kromě bruslení, využívají jen velmi málo. -lo-

Fotoreportáž z činnosti na DM

OKÉNKO ŠKOLNÍ METODIČKY PREVENCE

- Hned v prvních týdnech v září proběhly ve třídách prvních ročníků - v 1.A a 1.S seznamovací dvouhodinovky, naplněné aktivitami, směřujícími k lepšímu vzájemnému poznání se žáků.
- V ostatních třídách jsou plánované třídnické hodiny v komunitním kruhu. Zatím tyto třídnické hodiny proběhly ve 4.S, 3.P a 2.A 2.S a byly zaměřeny na nejrůznější témata aktuální pro danou třídu:
- 4.S – Sdílení budoucích plánů, maturita, maturitní ples.
- 3.S – Sblížení nových žáků s původními
- 2.A – Otevření témat důležitých pro třídu
- 2.S – Pomluva v životě člověka
- Z externích preventivních aktivit se zatím uskutečnila beseda pro žáky třetích ročníků s panem Hanákem, o které vám píšu v samostatném článku.

-lo-

BESEDA: E-DUHA

V pátek 20. října proběhla dvouhodinová beseda pro třídy třetího ročníku, tj. pro 3.A, 3.S a 3.P na aktuální téma dnešní doby, což je KYBERŠIKANĚ, případně kybergrooming. Lektorem byl pan Hanák, který mluvil o kyberšikaně z různých úhlů pohledu (druhy kyberšikan, boj proti kyberšikaně, legislativa, sexting...) a vše prokládal příklady z praxe.

Žáci 3.S a 3. A pak měli možnost napsat zpětnou vazbu.

- Ve 3.S se z 16 žáků deset žákům líbila, dvěma žákům nelíbila, poučná se zdála osmi žákům, pět žáků uvedlo, že vše již znají ze ZŠ, a proto jim nic nového nepřinesla.
- Ve 3.A se besedy zúčastnilo 11 žáků, z toho se všem jedenácti beseda líbila, za poučnou ji považuje osm žáků, a skutečnost, že všechno již věděli, uvedli 2 žáci.

Příklady zpětné vazby:

- Pan Hanák mluvil srozumitelně, mou pozornost si udržel po celou dobu,

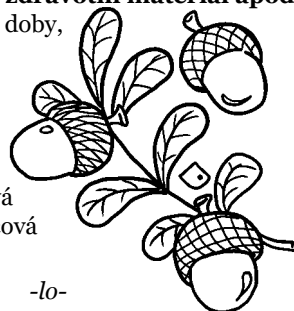
PODZIMNÍ SRDÍČKOVÉ DNY

V říjnu se pět dvojic studentek a studentů opět zapojilo do sbírky Srdíčkové dny, jejíž výtěžek je určen rodinám s vážně nemocnými dětmi, které za to pořizují rehabilitační a kompenzační pomůcky, speciální výživu, zdravotní materiál apod. Podařilo se vybrat neuvěřitelných 9 908 Kč, což je rekord od doby, kdy se sbírky naše škola účastní.

Výtěžek ze sbírky jsme spočítali po kasičkách:

kasička č. 1	2 131 Kč	Tobiáš Klaban, Josef Vytlačil
kasička č. 2	821 Kč	David Procházka, Filip Horváth
kasička č. 3	3 401 Kč	Jiří Focht, Kamila Beranová
kasička č. 4	1 759 Kč	Barbora Drugová, Julie Zajíčková
kasička č. 5	1 796 Kč	Nela Zemanová, Mariana Pernicová

Děkujeme všem zúčastněným studentům, ale také vám všem, kdo jste do sbírky přispěli.

-lo-

Život dětem tímto srdečně a s úctou děkuje

**studentkám, studentům a zaměstnancům
SOŠ mediální grafiky a polygrafie,
Jiřkovská 840/4, Rumburk**

za účast v podzimních Srdíčkových dnech a za finanční částku **9 908 Kč** získanou prodejem předmětů s logem Život dětem.

prezentace byla zajímavá, beseda se mi celkově líbila.

- Beseda se mi nelíbila, protože jsem všechny věci již dávno věděla.
- Zaujalo mě, že se mluvilo o věcech, o kterých si jinak moc nemluví. Líbilo se nám to, děkujeme.
- Mně osobně se beseda nelíbila. Přišlo mi, že o kyberšikaně se musí mluvit, ale pán do všeho dával spoustu svých názorů, což mi nebylo příjemné a ani se to nehodilo...
- Mně osobně to zaujalo. Nejlepší mi přišlo, že přednášející měl s tématem svou osobní zkušenost

Za zpětnou vazbu studentům moc děkuji, přepošlu ji panu Hanákovi.

-lo-

Otázky pro naše nové asistentky

Jak už je známo, čas od času do naší školy zavítají nové tváře. Ráda bych vám představila naše dvě nové asistentky: ANEŽKU STAŇKOVOU a ELIŠKU JURAJDOVOU. Pojďme o nich zjistit něco víc, než je jen zběžně znát ze školních chodeb.

- **Prozradte nám o sobě něco víc.
Jak byste se popsala?**

EJ: Jmenuji se Eliška Jurajdová, jsem od tud z Rumburka a je mi 35 let. Jak bych se popsala? Jsem hodná, lidská, empatická, rodinný typ a mám ráda zábavu.

AS: Jmenuji se Anežka Staňková, je mi 21 let a pocházím z Velkého Šenova. Jsem kreativní, přátelská a mám ráda humor.

- **Jaká je vaše náplň práce?
Co všechno jako asistentka pedagoga vlastně děláte?**

EJ: Mám na starost hlavně jednu žákyni, jsem jí při ruce kdykoliv a úplně se vším. A když tu není, pomáhám ostatním učitelům a studentům s čímkoliv zrovna potřebují, takže dělám od každého něco.

AS: Mám na starosti nějaké žáky, kterým se snažím pomoci třeba se zápisky do sešitu, aby měli všechno doplněné, nebo taky když nestíhají, můžu jim zápisky dokopírovat. Když se někdo necítí dobře nebo chce něco probrat, může přijít k nám do sborovny. Jsem tady pro všechny žáky, nejen pro ty, které mám na starost.

- **Jaké je vaše minulé zaměstnání a co vás dovedlo k nám na Polygrafku?**

EJ: Byla jsem na rodičovské dovolené a potom jsem dostala nabídku udělat si kurz asistenta pedagoga. Baví mě pracovat

s lidmi, se studenty, s dětmi, takže mě to k tomu táhlo.

AS: Předtím jsem byla dobrovolník. To znamená, že jsem byla taková pravá ruka učitele ve školce. Přípravovala jsem aktivity pro děti, hrála jsem si s nimi, chodila jsem s nimi do jídelny, vytvářely jsme různé díla, kreslili jsme si a tak. Nejdříve deset měsíců v Německu ve školce a pak jsem byla v Portugalsku v Lisabonu, kde jsem deset měsíců bydlela, takže zaměstnání jsem předtím neměla. Jenom nějaké letní brigády.

- **Jaké bylo vaše očekávání a jste tu spokojená? Měla jste z nového zaměstnání obavy?**

EJ: Obavy jsem určitě měla. Jestli vůbec budu mít nějaký respekt, když nejsem učitel. Ale jsem tady spokojená, nečekala jsem to, ale opravdu se mi tady líbí.

AS: Ano, měla jsem trému, protože jsem mladá. Na jednu stranu je to dobře, protože mám blízko ke studentům a rozumím jim, ale na druhou stranu jsem se bála, že mě nebudou respektovat. Zatím jsem tady spokojená. Jsem tady ráda, mám dobré kolegy a studenti jsou moc milí.

- **Jaký vztah máte ke studentům a ke kolegům? Už jste se tu stihla s někým spřátelit?**

Eliška Jurajdová

Anežka Staňková

EJ: Spřátelila jsem se hned se svými koleyněmi ze sborovny, ale i všichni ostatní jsou tu pozitivní, což na mě působí opravdu dobře. Všichni jsou tu milí, není tu nikdo negativní. Je tu moc příjemná atmosféra, jak mezi studenty, tak mezi kolegy,

AS: Ano, jak jsem už říkala, mám kolegy moc ráda, všichni mi přijdou milí, hlavně nejbližší kolegyně ve sborovně. A studenti jsou moc fajn, až jsem překvapená, jak pozitivně na mě reagují.

-Kamila-

ANKETA: Proč jsem tu zůstal ?

Dnešní anketa se bude týkat pokračování ve studiu na Polygrafce. Pro své spolužáky jsem si připravila otázky, na které odpovím i já - RAMBO.

1. Proč jsem se rozhodl/a pokračovat ve studiu? Proč v oboru Polygrafie?

Rozhodla jsem se, protože mě baví focení a úprava fotek. Také jsem v redakci školního časopisu a jsou tu skvělí učitelé. Chtěla jsem si rozšířit vědomosti a udělat si maturitu.

2. Máš už nějaké plány po maturitní zkoušce?

Zatím žádné plány nemám ale chtěla bych dělat grafiku, webdesign a fotit. Nejprve bych začala nejspíš v nějaké firmě a pak bych podnikala.

3. Jak se cítíš v novém kolektivu?

Na nový kolektiv si pořád zvykám, ale cítím se tam dobře, jsou tam fajn lidi.

A jak na mě otázky odpověděli mí spolužáci?

• EMA VÖROSOVÁ

1. Rozhodla jsem se, protože jsem nechtěla být jen vyučená, chtěla jsem pokračovat ve studiu.

2. Nemám zatím žádné plány, uvidím co mě bude bavit.

3. Kolektiv je v pohodě, s holkama jsem si sedla.

• TADEÁŠ KREJZA

1. Rozhodl jsem se proto, že jsem chtěl ještě na téhle škole zkusit něco nového, než je obor tiskař, ve kterém sem se vyučil, a fotografický design mi přišel zajímavý.

2. Vůbec nevím, chtěl jsem vřdycky k policii, ale záleží na tom, jak to všechno bude. Nebo bych dělal třeba i design, kdyby mi to šlo, je to všechno takové zajímavé.

3. Docela to jde, ale samozřejmě je to jiné, než kolektiv v bývalé třídě, to je jasné.

• JIŘÍ SVOBODA

1. Protože jsem už vyučený tiskař, takže už vím co mám dělat.

2. Zatím nemám žádné plány, ale rozhodně jsem přemýšlel o tom, že bych jako tiskař pracoval.

3. Upřímně? Na začátku jsem se cítil stejně, jako když jsem sem přišel poprvé. Ale pomalu si začínám na nový kolektiv zvykat. Můj starý kolektiv mi ale docela chybí.

• ONDŘEJ LEBER

1. Proč ses rozhodl pro další obor (ty už maturitu máš)?

1. Řekl jsem si, že druhá maturita se může vřdycky hodit a obor Polygrafie se zaměřením na fotografii mě dost zajímá.

2. Po maturitě vysoká škola Univerzita Palackého, filozofická fakulta v Olomouci, studium japonská filozofie se zaměřením na japonský jazyk.

3. Nový kolektiv je příjemný, jsou to hodný lidi a jsou v pohodě.

-Rambo-

Ruční výroba papíru aneb Polygrafické materiály ve 3.A

Když žáci učí žáky aneb Ve 4.S jsou už dospělí!

Říjen byl ve znamení prezentací Polygrafky

COMENIUS FUN - festival vzdělávání, Varnsdorf - 5. října 2023

EDUCA EXPO, 12. – 14. října 2023, Home Credit aréna Liberec

*Za reprezentaci Polygrafky
na veletrzích vzdělávání patří
všem zúčastněným velký dík.*

Veletrh škol v Ústí nad Labem - 17. října 2023

Veletrh škola Děčín, 24. října 2023 - Centrum Pivovar Děčín

Exkurze nejen po stopách druhého odboje

Přes padesát žáků Polygrafky se 21. listopadu 2023 vypravilo do Prahy za poznáním a získáním nových poznatků o druhém odboji a útoku na Heydricha. Do Prahy jsme dorazili objednaným autobusem nedlouho před desátou hodinou. Následovalo rozdělení do dvou skupin a prohlídka Národního pamětníku hrdinů heydrichiády v Resslově ulici. V kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje se snad každého zmocnil silný pocit obdivu a úcty k sedmi statečným parašutistům, kteří tu svedli nerovný boj s mnohonásobnou nacistickou přesilou.

Kolem jedné hodiny jsme se přesunuli do Salesiánského střediska mládeže v pražských Kobylisích. Salesián P. Mgr. Václav Jiráček účastníky exkurze provedl areálem a nedlouho po druhé hodině odpolední všichni návštěvníci zasedli k debatě s politickým vězněm komunistického režimu Leem Žídkem a Evou Jourovou, dcerou JUDr. Jose-

fa Nestávála odsouzeného v procesu s JUDr. Miladou Horákovou na doživotí. Po skončení besedy jsme ještě navštívili Kobyliskou střelnici – Památník protifašistického odboje, kde bylo od září 1941 do května 1945 popraveno více jak 755 lidí. Ze stovek jmen statečných odbojářů a českých vlastenců zmíníme alespoň spisovatele Vladislava Vančuru, atleta a novináře Evžena Rošického, politiku, novinářku a feministku Františku Plamínkovou či armádního důstojníka Josefa Mašína. Kobyliská střelnice je místem bolesti, utrpení, ale také statečnosti, hrdinství, nezlomné vůle a odhodlání.

Žáci se po celou dobu exkurze chovali vzorně a za svůj zájem byli opakovaně chváleni. Závěrem bych rád poděkoval pracovníkům Národního památníku hrdinů heydrichiády za výborný výklad a vstřícný přístup, P. Jiráčkovi a salesiánům za poskytnuté útočiště a přátelskou atmosféru, panu řidiči Hemelíkovi za ochotu a pochopení při nečekaných událostech během cesty a Evě Jourové a Leu Žídkovi za inspirativní vyprávění, otevřenost a lidský přístup, jimiž si žáky doslova získali. Oběma pamětníkům a jejich životním příběhům bych rád věnoval ještě více prostoru.

S Leem Žídkem nejen o životě politického vězně

Politický vězeň Leo Židek navštívil Polygrafku v říjnu 2021. Obsáhlý rozhovor o jeho životních osudech si můžete přečíst v 65. čísle Bezevšeho. Letos v březnu se měl Leo Židek zúčastnit zájezdu Polygrafky na tábor Vojna v Lešetích u Příbrami. Tehdy se k nám kvůli zdravotní indispozici bohužel připojit nemohl. Plánovali jsme proto jinou možnost ke společnému setkání a vhodnou příležitostí se nám jevila exkurze po místech spojených s protinacistickým odbojem.

Leo Židek prožil část svého dětství v Mirošově na Valašsku. Nedaleko Mirošova se nachází osada Smolina, ze které pocházel příslušník výsadkové skupiny Silver A Josef Valčík. Touto zajímavou souvislostí se svým dětstvím Leo Židek své vyprávění zahájil. Následovaly vzpomínky na padesátá léta a osm let strávených v komunistických věznicích a lágrech při uranových dolech. Leo Židek se zmínil také o slavné nudlové aféře. Vězni tehdy odmítli toto jídlo s odůvodněním, že se nejedná o stravu pro těžce pracující horníky. Tak vypukla dnes již slavná nudlová stávk. V závěru besedy dostali prostor k dotazům i žáci. Kromě otázek směřujících k podstatným okolnostem vězeňské anabáze Lea Žídka se objevily i otázky, které průběh diskuse odlehčily. Jeden z žáků se zeptal, zda Leo ve svém životě někdy propadl sběratelské vášni. „Sbírám čajové etikety. Mám rád čaj. Na lágrech jsme kromě kávy velice rádi pili čaj. Věřili jsme a prý snad na tom něco je, že tein je proti radioaktivitě. Na táborech byly kantýny, kde se dal koupit kompot, čaje,

káva, cukr i jiné základní potraviny na doplnění vězeňské stravy. Ve volném čase jsme se v neděli odpoledne s přáteli scházeli na baráček a popíjeli jsme čaj. Bylo to sice zakázáno, ale toto nařízení jsme nedodržovali. Čaje mají velmi hezké štítky. Mám jich už dva tisíce sedm set a každý jiný. Teď už je nesbírám, ale každou chvilku mi je někdo pošle.“

Závěrem si dovolím ocitovat několik pozoruhodných myšlenek, které Leo Židek během besedy pronesl. Za nadčasový považuji výrok: „Když člověk nemůže, tak dokáže ještě stokrát víc, ale nesmí couvnout.“ Na otázku, zda si vytvořil životní krédo, odpověděl: „Jako svůj úkol pociťuji, že mám sloužit a taky, že mám odpouštět. Považuji za věc svého svědomí, že chodím mezi vás a své zkušenosti předávám vám mladým, kteří jste nadějí národa, abyste i ve vlastním zájmu žili jinak a naši společnost pozvedli. Nežijeme docela v pořádku. Jestliže chceme pře-

stapem a v roce 1942 v Berlíně odsouzen lidovým soudem na doživotí. Z roku 1942 pocházejí i první vzpomínky jeho dcery Evy: „Bylo to zřejmě po heydrichiádě, kdy k nám do bytu vtrhli nacisté. Dělalí prohlídku a maminka stála opřená o zeď a byla bledá jako stěna. Po letech jsem se dozvěděla, že měla v bytě ukryté kvěry. Naštěstí to ale dopadlo dobře.“ Z válečného období si Eva Jourová také vybavuje přidělový systém. Vzácností byly třeba čokoládové bonbony, které maminka schovávala na Vánoce. Z paměti Evě nevyvstalo ani bombardování a chození do krytu.

V roce 1945 se otec vrátil z nacistického vězení s podlomeným zdravím. „Vypadal jinak než na fotografii. Byl změněný. Stála jsem proti tatínkovi a prohlížela si ho. Říkala jsem, jestli je opravdu mým tatínkem. Pak jsme ho asi tři čtvrtě roku neviděli, protože se musel léčit. Vrátil se s otevřenou tu-

moci zlo dobrem, musíme být sami dobří.“ Krátké zamyšlení věnoval i sociálním sítím a varoval před jejich zneužíváním. Na otázku, zda dokázal odpustit těm, kteří neblaze ovlivnili jeho život, odpověděl: „Když neodpustíme, tak si ztrpčujeme život. Kdo nenávidí, ten nemůže být šťastný.“ A závěrem zamyšlení týkající se demokracie a lidského svědomí: „Nestačí jen hlásat ideály demokracie a svobody, ale taky podle toho žít. Svědomí je velmi důležité, protože nám říká, co je dobré a co je zlé. Pokud se neuzpamatujeme a nebudeme poslouchat hlas svého svědomí a nepřikloníme se k dobru, tak pohoříme. Když dokážeme něco jiného a budeme sloužit a budeme mít rádi nejen sebe, ale i ty druhé kolem sebe, budeme na tom lépe.“ Děkujeme za poutavé vyprávění i myšlenky, které mají trvalou platnost, a proto stojí za to si je stále připomínat.

Eva Jourová nejen o procesu s Miladou Horákovou

Společně s Leem Židkem se našim žákům představila Eva Jourová (1938). Narodila se do rodiny právníka, politika a protinacistického odbojáře JUDr. Josefa Nestávala (1900–1976). Josef Nestával byl přesvědčený demokrat vyznačující se silným sociálním citěním a hlubokým vztahem k rodné zemi. Angažoval se v Čs. národně socialistické straně. Kromě politiky se řadu let vášnivě věnoval fotbalu. V roce 1940 byl zatčen ge-

berkulózou a jako děti jsme k němu nesměli chodit,“ vrací se k poválečnému období Eva Jourová. Po zotavení se Josef Nestával opět zapojil do politické práce. Po nástupu k moci se však nad ním postupně začala stahovat mračna. V roce 1949 jej již Státní bezpečnost sledovala. Na ulici před domem stáli tajní a hlídali. 8. listopadu 1949 příslušníci StB J. Nestávala zatkli. Tento moment si Eva i po čtyřiašedesáti letech živě vybavuje: „K nám do bytu vtrhlo asi deset nebo dvanáct estébáků. V každém patře stáli dva se zbraněmi. Bydlíme ve třetím patře, takže odshora až dolů stáli a hlídali. Tátu odvedli a zůstali u nás do pozdního odpoledne. Všecko převrátilí naruby. Po obědě estébáci maminku odvezli do domku, který dostala od svých rodičů. Všechno tam prohledali a rozházeli. V bytě s námi zůstali asi čtyři estébáci. Navečer maminku přivezli. Babička s dědou bydleli u nás v domě v přízemí. Estébáci je zamkli a odemkli je teprve večer.“

Od 31. května do 8. června 1950 probíhal v Praze proces s Miladou Horákovou a spol. Na lavici obžalovaných stanul i Josef Nestával. Hrůznou atmosféru tehdejších dní přibližuje Eva Jourová: „K procesu nás samozřejmě nepustili. Rodiny souzených stály před soudní budovou. S maminkou jsem tam byla asi dvakrát, pak tam chodila sama. V oknech byly kulometry a občas nad námi litaly vojenské helikoptéry.“ Josefu Nestávalovi hrozil nejvyšší trest, tedy oběšení. I advokát maminku připravil na to, aby počítá-

la s vynesením absolutního trestu. J. Nestával se domníval, že dostane příležitost před soudem otevřeně promluvit o své nevině a veškerá obvinění vyvrátí. Nic takového však samozřejmě stříci vykonstruovaného procesu nepřipustili. Z vyslání Svobodné Evropy se Nestávalovi dozvěděli o vynesení čtyř trestů smrti. Do soudní budovy se v den vynesení rozsudku dostal bývalý otcův šofér, který maminku ihned informoval, že byl její manžel odsouzen na doživotí, které v dané situaci vlastně znamenalo výhru. Statečnou ženu Miladu Horákovou komunisté odsoudili k trestu smrti.

Jako otřesný zážitek popisuje Eva Jourová první návštěvu otce po odsouzení: „Odvedli nás do místnosti, kde byl až do stropu drátěný plot. Mezitím byla ulička a pak opět až ke stropu drátěný plot. Sešly jsme se tam tři návštěvy. Za každou stáli dva bachaři. Další bachaři neustále procházeli tou uličkou. Pak přivedli odsouzené a za každým z nich stáli také dva. Na další návštěvy jsme jezdili jednou za čtvrt roku. Střídali jsme se s bratrem, takže jsem otce viděla jednou za půl roku. Maminka jezdila pokaždé. Naše návštěvy probíhaly izolovaně od ostatních. Přivedli nás ke stolu, za námi stáli dva bachaři. Pak přivedli tátu a za ním stáli taky dva. Jakmile jsme se v hovoru odchýlili od rodinných záležitostí, začali hned křičet. Nejhorší návštěva byla v Leopoldově, kam jsme jeli celou noc. Návštěva trvala deset minut a pak ji ukončili. Nejvíce jsme jezdili na Mírov a do Valdic. Tátovi jsme nikdy nemohli nic dát a nesměli jsme si ani podat ruce.“

Po vypození devítiletky Evě coby dceři politického vězně tehdejší režim neumožnil pokračovat v dalším studiu. Bylo jí přiděleno místo v továrně, ale díky otcovým známým získala místo v nemocnici. Absolvovala instrumentářský kurz a později večerně vystudovala gymnázium i střední zdravotnickou školu. Po několika letech si podala přihlášku na vysokou školu. Místo přijetí ji však šestkrát čekalo zamítnutí. S možností vysokoškolského studia se tak nadobro rozloučila. Evin bratr měl v době procesu maturovat. Komunisté jej však ke zkoušce dospělosti nepustili. Pracovat mohl jako kopáč na silnici, krátkou dobu se věnoval taxikářině. Maturitu směl složit až později. Josef Nestával byl podmíněčně propuštěn až po čtrnácti letech v roce 1963. V součtu s nacistickým trestem tak strávil v různých věznicích devatenáct let. Ani dlouhé věznění však pevné rodinné vztahy nenarušilo: „Odcizení jsme nebyli. Tátu byl ohromný člověk. Když se vrátil, tak za ním chodili bývalí vězni, kteří říkali, že jenom díky jemu a jeho optimismu kriminál přežili. I nám dodával v dopisech sílu. Byl člověkem, který se nikdy nepoddal.“

Svůj profesní život Eva zasvětila práci ve zdravotnictví. V roce 1965 se provdala. Má jednoho syna. Angažuje se v Klubu Milady Horákové. Na otázku směřující k životnímu krédu odpovídá: „Musím pokračovat tím, co říkal táta: nikdy se nevzdát, vždycky hledět dopředu a hledat to lepší.“

-fis-

Polygrafka po stopách Operace Anthropoid

Operace Anthropoid byl krycí název pro parašutistický výsadek vyslaný během druhé světové války z Velké Británie na území Protektorátu Čechy a Morava. Tvořili ho vojáci československé exilové armády Jozef Gabčík a Jan Kubiš. Jednalo se o diverzní operaci, která proběhla mezi prosincem 1941 a červnem 1942. Jejím hlavním cílem bylo zlikvidovat zastupujícího říšského protektora a šéfa RSHA Reinharda Heydricha. K útoku došlo v Praze dne 27. května 1942 a byl úspěšný. Oba jeho strážci zaplatili za svůj čin životem, když spolu s dalšími výsadkáři podlehli 18. června 1942 v boji s přesilou nacistických vojáků v kostele sv. Cyrila a Metoděje v pražské Resslově ulici, která tvořila první část našeho výletu po stopách Operace Anthropoid.

Náš den začal v sedm hodin ráno, kdy jsme z rumburské zastávky Bytex, vyrazili předem domluveným autobusem do Prahy. Všichni jsme byli lehce unaveni, ale zároveň natěšení na následující dobrodružství. V Praze jsme se přesunuli ke zmíněnému kostelu sv. Cyrila a Metoděje. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, já byla v té druhé, takže zatímco první skupina byla na komentované prohlídce v kryptě, kde se atentátníci ukrývali, moje skupina měla rozhod a chvíli volna. Přesunuli jsme se metrem z Karlova náměstí na Národní třídu a užívali jsme si ruch velkoměsta. Jakmile jsme se vrátili, prohlídka čekala naši skupinu. Nejprve jsme zhlédli dokument, abychom si ujasnili, o co vlastně doopravdy šlo, a doplnili chybějící informace a hned poté si nás převzala velmi milá a sympatická průvodkyně, která nám vysvětlila více. Celá krypta je velmi pietní místo, takže jsme všichni poslouchali a nasávali atmosféru. Člověk se do toho aspoň

na malou chvíli dokázal vžít a uvědomit si, že je vděčný za relativní svobodu a bezpečí, které máme. Nejvíce mě zaujala věta, že pro ty, kteří se zde ukrývali, nebyl největší problém chlad, tma, průvan, špatné hygienické podmínky nebo třeba nepohodlné spaní. Ale chvíle, kdy slyšeli rozhlas na ulici, kdy se dozvídali, že odplatou popravili mnoho českých vlastenců. Muselo to být neskutečně těžké a já jsem vděčná, že jsem takové místo mohla navštívit s uvědomit si, že byt se naše životy můžou zdát mnohdy těžké, může být ještě hůř. A je na nás, jak se ke všemu postavíme a jakou realitu si budeme vlastní pílí tvořit. Když jsme odešli ven z krypty, přesunuli jsme se do kostela, kde jsme mohli zapálit svíčku a v duchu poděkovat za to, „že můžeme“.

Dále jsme se metrem a autobusem dostali do Salesiánského centra, kde nás mimo prohlídky prostorů a výkladu o zdejších aktivitách pro mladé lidi čekala beseda s pamětníky. S politickým vězněm Leo Žid-

kem a paní Evou Jourovou, která mluvila o svých vzpomínkách na válku a následném uvěznění svého otce. Jejich vzpomínky byly velmi dojemné a smutné. Nejvíce se mi líbil přístup pana Žídky, který svou besedu ukončil slovy: „*Můj sen byl mít rušný život, to se mi splnilo.*“

Nebo také odpovědi na otázku: „Co je úspěchem šťastného života?“ Odpověď zněla: „*Ten, kdo nenávidí, nemůže být šťastný.*“ S potleskem i dojetím jsme povstali a ukončili besedu.

Po cestě domů jsme se zastavili v Libni v památníku střelnice, kde byli popravováni čeští vlastenci za nacistické okupace, a nakonec i v McDonalds, kde jsme náš výlet definitivně ukončili. Okolo 19. hodiny jsme v pořádku dorazili domů.

Celý zážitek hodnotím velmi kladně, byl to pro mě, a doufám že i ostatní studenty, velký přínos. Věříme, že takových akcí bude mnohem více.

-Lucy-

DADA aneb poezie ve 3.A

Že neumíte tvořit poezii?

Žáci ve 3.A se nezaekali a pohráli si s textem známé písně podle návodu Tristana Tzary Jak napsat dadaistickou báseň. Posuďte sami, jak to zvládli.

P.S.

Poznáte, o jakou píseň se jedná? Napište nám do redakce.bezevseho@sosmzp.cz. Kdo uhodne jako první, získá čokoládu.

-ŠA-

LÁSKA

*Láska umí,
pak v životě miluje každý,
ať neztrácí naději,
někdo později, někdo dříve
a v životě zázraky nad mraky,
ať porozumíš,
až uvidíš zlaté rybky,
jenom k moři doplujes.*

D. Charvát, 3.A

ŽIVOT

*Dole život jen
jako nahoře je náhoda.
Najednou život plyne
a jsi náhoda,
moře je jak jednou voda.*

P. Ptáček, 3.A

NÁHODA

*Každý někdo dříve moře
a smrt je nahoře.
Dopluj dole,
kdo víno miluje,
později je jen k moři voda.
Život je jen náhoda.
Jednou někdo jen plyne,
jak jsi jednou v životě...*

V. Rejmanová, 3.A

Avramová Anežka, 1.S

Vzpomínka patří Janě Urbanové

Dne 4. října 2023 nečekaně a tiše z tohoto světa odešla Jana Urbanová. Vzácná žena, přeživší holocaust a dlouholetá režisérka amatérského divadelního souboru v Krupce. Vždy milá, pozitivně naladěná, přátelská a otevřená! Kdokoliv Janu Urbanovou osobně poznal, těšil se z její laskavosti, vřelosti, přátelskosti a inspirativnosti.

Dvakrát ochotně přijala pozvání k besedě s žáky naší školy, jimž vyprávěla o životě v terezínském ghettu, kde se ocitla coby sedmiletá holčička. Poprvé na Polygrafku přijela v říjnu 2018. Hovořila věcně, lidsky, se smyslem pro vylíčení sebemenších detailů, díky nimž žákům téma holocaustu přiblížila lépe než jakákoliv učebnice či dokumentární film. Krásné a bezprostřední ohlasy tehdejších posluchačů jsme otiskli na stránkách 58. čísla Bezevšeho. Všichni zůstali v úžasu z Janiny vřelosti i mladistvého vzhledu. Vzpomínám si, jak na konci besedy, kdy dostali žáci prostor pro dotazy, se jedna žákyně přihlásila a pravila, že sice nemá žádný dotaz, ale musí říct, jak skvěle Jana Urbanová vypadá. Janin elán, energie a dobré srdce si získaly každého.

Podruhé nás poctila svou návštěvou v dubnu 2022, dva měsíce po vypuknutí ruské invaze na Ukrajinu. Zpočátku se skromně bránila. Přítomným divákům se dokonce omluvila, že své takřka osmdesát let staré vzpomínky sděluje ve chvíli, kdy podobnou tragédii sledujeme téměř v přímém přenosu. Zdůraznila, že její osobní i rodinný příběh spjatý s událostmi holocaustu patří k těm šťastnějším, neboť válku společně se svými nejbližšími přežila a po jejím skončení se s rodiči a bratrem opět shledala. Důkazem, že o její vzpomínky žáci projevíli nebyvalý zájem, byl fakt, že do poslední chvíle před začátkem debaty přicházeli další a další zájemci s prosbou o možnost zúčastnit se setkání s touto vzácnou ženou. Učebna doslova praskala ve švech.

V Janě Urbanové mnozí z nás ztratili blízkou kamarádku. Ve svých srdcích si ji uchováujeme jako noblesní dámu, která ke každému přistupovala s maximální vstřícností a na každého a na vše se snažila nahlížet především z té lepší stránky. Ačkoliv bolest z její ztráty je veliká, vděčnost za všechny společné strávené chvíle přetrvává. -fis-

POZVÁNKA NA MATURITNÍ PLES TŘÍDY 4.S

4.S PRISON BREAK

"PLESEM VÁS PROVEDE FORGEN"
"HUDBU ZAJISTÍ KAPELA FALZET, PO PŮLNOCI DJ FORGEN"

3. 2. 2024 - LIDOVÁ ZAHRA DA VARNSDORF

Polygrafka se zapojila do charitativní akce s názvem KRABICE OD BOT. Jedním z mnoha sběrných míst bylo komunitní centrum Kostka Krásná Lípa a naše pomoc spočívala v tom, že žáci mohli do školy přinést zabalené vánoční dárky pro své vrstevníky. Ty byly následně odvezeny do Kostky a nyní před Vánocemi putují do rodin, které si v letošním roce nemohou vánoční dárky pro své děti dovolit. Pokud se chcete o akci dozvědět více, navštivte www.krabiceodbot.cz.

A. Bartůňková

**Děti darují dětem,
vánoční sbírka dárků.
Zapojte se i vy.**

20.11. - 5.12. 2023

Krabice od bot

Cílem sbírky je doručit vánoční radost dětem z chudých a neúplných rodin a podpořit solidaritu mezi dětmi. Dárky nemusí být nové, ale měly by být neponičené. Právě děti mohou darovat něco, z čeho už vyrostly. Dárce může být kdokoli – děti i dospělí, rodiny, školní třídy, oddíly, pracovní týmy.

Sběrné místo komunitní centrum KOSTKA KRÁSNÁ LÍPA je pro vás otevřeno v pracovní dny od 8.00 do 15.00 hodin.

Mimo pracovní dobu po telefonické domluvě na tel. 724 307 137.

Přijímáme vánoční dárky, pěkně zabalené, označené, zda jsou pro dívku, chlapce a v jakém věku.

Osobnostem, které navštívily Polygrafku, patří nástěnka v 1. patře.

Ke kreativě vybízí žáky nástěnka ve 2. patře.

Dárky zabalené v krabicích od bot se začínají hromadit ve sborovně.

Žákyně 3.S ELIŠKA MAŠTALÍROVÁ se zúčastnila testu z angličtiny. My ve třídě všichni víme, že je na angličtinu velice nadaná. Její výsledek nás tedy opravdu potěšil. Eliška totiž zvládla test na úroveň C2, což je nejvyšší úroveň, která je možná. Abych vám tento level, jak by řekla naše generace, přiblížila... Eliška je na tom s angličtinou stejně jako rodilý mluvčí, což znamená, že mluví, píše a rozumí anglicky stejně jako někdo, kdo má angličtinu za rodný jazyk. Něco málo k testu vám poví níže.

Eliška umí anglicky jako rodilý mluvčí

Pověz nám, co tě vedlo k tomuto testu.

K testu mě dovedla potřeba si ověřit své vlastní schopnosti z angličtiny. Mimo jiné je to také velká výhoda do života. Anglický jazyk je dnes všude, je používán jako jeden z univerzálních, a když v něm má někdo zkušenosti, má mnohonásobně více možností nejen s prací, ale i obecně. A certifikát právě tyto zkušenosti potvrzuje.

Jak ten den probíhal? Jak ses cítila?

Vstávat jsem musela docela brzo, abychom stihli dojet na místo. Test trval celý den, jen s pár přestávkami. Bylo to zkrátka stresující. Třída byla plná lidí, kteří se očividně znali, a já seděla mezi nimi snažíc se uklidnit, jelikož má sebedůvěra selhávala. V třetí části testu jsem už skoro nemohla otevřít oči a na cestě domů jsem poté měla pocit, jako kdybych to totálně zvorala. Naštěstí to ale jen byla má úzkost a vše dobře dopadlo. Asi bych si to znovu ale nezkusila. Mně osobně stačí ten jeden certifikát. Ale spoň zatím.

Doporučila bys tento test ostatním lidem?

Ačkoliv ho popisuji docela strašidelně, pokud si někdo myslí, že na to má, měl by se do toho zkusit dát. Nakonec mu to bude stát za to. Hlavně si tím nelámat hlavu tak moc jako já. Stres je občas velice zákeřný a dokáže vaše výsledky ovlivnit negativně.

-annie-

Firma Sorudo proškola zaměstnance Polygrafky

Kurz Asertivita pro pedagogické pracovníky obsahoval například teoretické poznatky i praktické ukázky v oblasti preventivního chování vůči agresorovi. Účastníci si vyzkoušeli základní prvky asertivity a techniky zmírnění (deeskalace) konfliktu v rámci komunikace, řešení verbálních napadení, vyhrožování a adekvátní reakce na ně.

Firma SORUDO se zaměřuje především na kurzy sebeobrany, řešení krizových situací a první pomoci. Kromě kurzů v České republice a na Slovensku trénuje také bodyguardy a ozbrojené složky v nejnebezpečnějších zemích světa, nejčastěji v Mexiku. Nás na jejich youtube kanále zaujalo například video o sebeobraně pro ženy: (336) Sebeobrana pro ženy - mají holky vůbec šanci? - YouTube.

Děkujeme lektorovi Jakubovi za dopoledne plné zajímavých a užitečných informa-

cí a přejeme si, abychom naučené dovednosti nebyli nuceni použít ani ve škole, ani nikde jinde.

A. Bartůňková

KDYŽ NECHYBÍ KREATIVITA aneb Práce na gravírovacím a řezacím laseru Numco

HALLOWEEN NA POLYGRAFCE

2023

31. ŘÍJNA
ZAČÍNÁME V 17.00

17.20 PRŮVOD MASEK
17.45 ZAPÁLENÍ OHNĚ A ÚVODNÍ SLOVO
18.00 ZAČÁTEK FOCENÍ V ATELIÉRU
18.30 STEZKA ODVAHY
18.30 PROMÍTÁNÍ STRAŠIDELNÉHO FILMU

ČASY V HARMONOGRAMU JSOU POUZE ORIENTAČNÍ A MOHOU SE LIŠIT

HALLOWEEN NA POLYGRAFCE

V úterý 31. října jsme prožili náš první halloween na Polygrafce. Viděli jsme spoustu kreativních masek a prožili mnoho zábavy. Mohli jste si tu projít stezkou odvahy, zatancovat a nebo třeba ochutnat skvělé dobroty. Jediná škoda je, že nakonec nebyl ten průvod v maskách na náměstí, ale jinak to bylo super.

-Rosie- & -Anežka-

KNIHAŘI A TISKAŘI V PROTIDROGOVÉM VLAKU

23. listopadu jsme se zúčastnili preventivního programu Revolution train. Myslím, že si každý odnesl zajímavý zážitek a pocit zodpovědnosti za vlastní život. Multimediální vlaková souprava REVOLUTION TRAIN je unikátním nástrojem, který přináší novou formu všeobecného preventivního programu skrze interaktivní a zážitkové vzdělávání:

<https://www.revolutiontrain.cz/v2/index.php>. Bylo to fajn. *Radka Štěpánková*

ZAMĚSTNANCI POLYGRAFKY V ZÁŘÍ 2023

Nové tváře v redakci Bezevšeho

Mé jméno je ANEŽKA AVRAMOVÁ, říkejte mi normálně Anežka.

Rozhodla jsem se přidat do redakce, abych se s vámi mohla podělit o svou radost z focení, malování či čehokoliv jiného.

Ráda čtu a miluju hudbu, nejraději poslouchám český rock, čas od času i metal, ale nevádí mi i ostatní žánry. Nejvíc ale miluju focení, člověk u toho krásně vypne.

Doufám, že se vám moje tvorba bude líbit a že vás bude bavit.

-Anežka-

Ahoj, jmenuji se **ROZÁLIE ŠUSTOVÁ** a pod články budu jako Rosie. Rozhodla jsem se přidat do redakce Bezevšeho jako někdo nápomocný. Baví mě týmová práce, kde můžu vymyslet něco kreativního. Ráda fotím, poslouchám hudbu (nejvíc rap a pop), občas maluji nebo kreslím, čtu a chodím ven. Doufám, že se vám některé mé články budou líbit.

-Rosie-

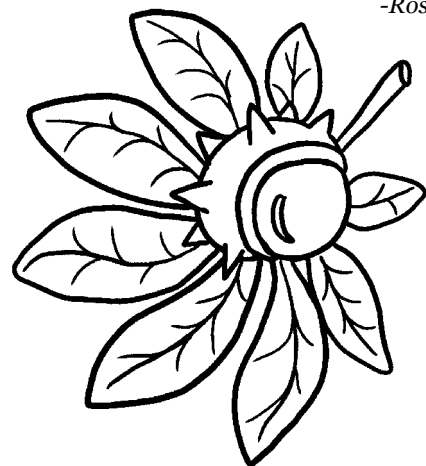

Foto: Anežka

Foto: Anežka

Foto: Anežka

Foto: Anežka

Smrt a Spravedlnost

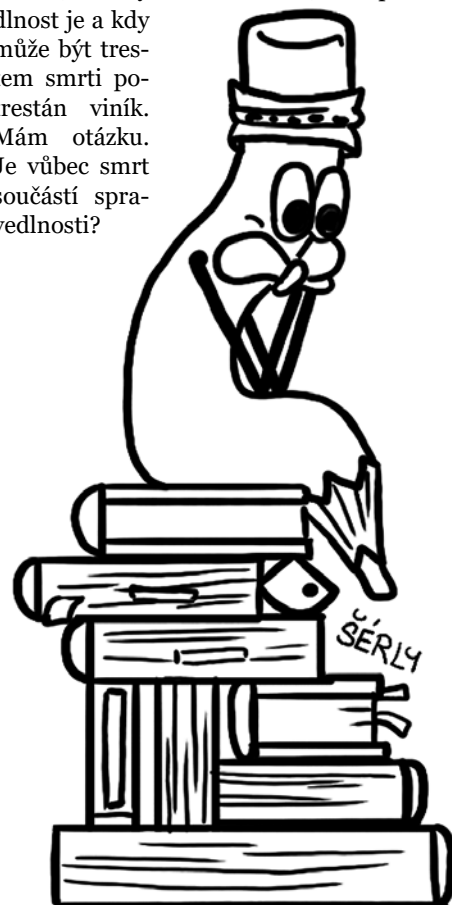
Václav Jonáš

Kdysi kdesi dávno žili pan Smrt a paní Spravedlnost. Je to již skutku dávno neboť tento příběh, který nyní vyslechnete, je starší než dějiny samotné. Nedohledáte jej v žádných učebnicích, encyklopediích či kronikách. Nezáleží na tom, jestli to muto příběhu budete věřit, nebo ne. Je jedno, jestli se vše, tak jak zde budu líčit, odehrálo, či nikoliv. Možná by to tak bylo lepší. Lidské pokolení se nepoučí z fikce, i když by mu to mnohdy prospělo. Můžete lamenovat, protestovat, nesouhlasit, odporovat. Pravda jest taková, jaká je. Neměnná a stálá. Neodbočujme ale.

Spravedlnost... Zamyslete se. Co pro vás znamená? Je to něco uchopitelného, nebo abstraktního? Skutečností je, že je to něco snadno měnitelného. V každé době, u každého člověka je spravedlnost něco jiného. To samé se může týkat třeba pravdy. Byla ovšem doba, kdy tomu tak nebylo. Ale ještě než začnu vyprávět, musíme zmínit jedno slovo, termín, jméno a to je smrt. Byla, je a bude. Je nevratně svázána se spravedlností. Kráčí s ní ruku v ruce. Je její součástí. Proč? To se nyní dozvíte. V pradávných dobách mnoho věcí nebylo. Ale něco už přec bylo. Člověk. Nohy, ruce, hlava, však víte. S ním tu byly neshody, problémy, nenávisť a mnoho dalších zlých zvyků, které tento tvor vytvořil a jež si hrdě na bedrech svých nosil. Tehdy vzešla na svět v jedné vesnici žena. Spravedlnost, to bylo její jméno. Měla dar. Tím darem byl zrak. Ano, zrak má každý z nás, ale ten její nebyl zas tak obyčejný. Viděla minulost, budoucnost a současnost. Díky tomu věděla, co se kde děje. Nic jejímu zraku neuniklo. A proto se jí lid bál. Avšak nevyčítala jim to. Přijala svůj osud takový, jaký byl, bez jakýchkoliv výčitek a nářků. Jak šel čas, vyrostla z ní krásná a moudrá žena, nezneužívající svého daru. Strach v lidu pominul a každý ji přijal za svou. Byla snad vůbec člověkem? Neměla žádnou zlou vlastnost. Nikdy nedělala nic zlého. Po tom, co tento fakt vešel ve všeobecnou známost, si lid vypěstoval jistou tradici. Chodil se k ní soudit. Lidé věřili v ni a její dar. Když vynesla rozsudek, nikdo se nikdy neodvážil odporovat. Ne, že by viníci nebyli zlostí bez sebe, to ne. Ale věděli, že ví víc než oni samotní. I přes svou zlost svůj rozsudek přijali. Spravedlnost se tak stala známou nejen ve své vesnici, ale v širším světě. Chodili se k ní soudit rolníci, šlechtici, rytíři, vysocí státníci, králové, císaři i sultáni. A platili. Mnoho peněz platili. Z těchto darů si spravedlnost nechala pomálu. Své jmění dávala těm, kteří jej potřebovali více než ona. Tak její autorita nad lidmi stoupala. Pro Spravedlnost bylo nad-

míru těžké soudit lid. Čím dál více si uvědomovala vážnost své role. Věděla, že se lid nedokáže soudit sám a s obavami vyhlížela budoucnost. Čím více človíčků ke Spravedlnosti přišlo žádat rozsudky, tím více Spravedlnost viděla, jak jsou lidé schopni vidět v každém špatnou bytost, ale už nikdo není schopen nahlédnout do své duše, do svých nedostatků a chyb. Jednoho dne k jejímu domu přišel muž v kápi. Nepřišel se soudit. Přišel, jak sám řekl, na čaj. Když se spravedlnost otázala na jeho jméno, muž odpověděl: „Drahá slečno, i já mám dar jako vy. Nejsem obyčejný muž. Žiji na tomto světě déle než jakýkoliv člověk. Pro svůj dar, dostal jsem jméno Smrt.“ Spravedlnost se zalekla. Pan Smrt pokračoval: „Vy se jmenujete Spravedlnost. Není náhoda, že máte takové jméno. Vaším údělem je přinášet mezi lid spravedlnost. Dovolte mi, abych vám popsal význam tohoto slova a vašeho jména. Spravedlnost je ctnost, dobro, rovnost a právo pro všechny. Ovšem nikdo to tak kromě nás nevidí. Konec konců i vy jste dodnes spravedlnost vnímala jen jako své jméno. Tak, nyní už víte, co činíte. Nemusíte se mě bát. Život беру jen tehdy, kdy je to nutné. Přišel jsem za vámi, neboť mi osud něco velice důležitého poručil.“ Spravedlnost se ihned otázala: „Co vám poručil?“ Pan Smrt se pousmál: „Budu s vámi soudit lid. Ten, kdo si pro svou hamižnost zaslouží smrt, dostane ji ode mě. Bez mé maličkosti nemůžete lidstvo soudit. Věřte mi. Budete mě potřebovat.“ Spravedlnost se sice snažila použít svůj dar a podívat se do minulosti, pak do současnosti a budoucnosti, ale nikde ani náznak existence pana Smrti. Jako by nebyl. „Vidíte? To znamená jedno, a to, že nejsem žádný lhář. Vy vidíte pouze tento svět, lid a jeho zlo. Bytosti vyšší, jako jsem já a vy, spatřit nemůžete. Zkuste se podívat na svou budoucnost. Nic nespátříte.“ Spravedlnost tak svolila. Od té doby pan Smrt soudil lid s ní. Nepřineslo to nic jiného než zlo. Spravedlnost a Smrt se nedokázali nikdy shodnout na rozsudku. Rozsudky byly spravedlivé jen z půli. Mezi lidmi opět zavládl strach. To nezabránilo, aby k panu Smrti a paní Spravedlnosti přišli žádat o soud dva sedláci. Jeden závistivý hlupák, druhý také hloupý ale vcelku poctivý muž. A tak v průběhu soudu ten první sedlák pravil: „Žádám smrt pro tohoto muže, jenž mě sprostě přepadl a ožebračil.“ Když Spravedlnost vyslechla oba muže, odebrala se společně s panem Smrtí rozhodnout rozsudek. „Lhal,“ pravila Spravedlnost. „Ano a proto zasluhuje smrt,“ odvětil pan Smrt. „Ne, musí být potrestán, ale ne takto. Cožpak si to zasluhuje?“ řekla paní Spravedlnost. „Chtěl po nás, abychom usmrtili toho druhého. To se skoro rovná vraždě,“ rázně odpověděl pan Smrt. „To ale není spravedlnost,“ vykřikla paní se jménem stejného významu. Po malé chvíli pokračovala: „Ty vidíš spravedlnost tam, kde není. Jsi stejný jako mnozí lidé tam venku. Málokdo ví,

kde spravedlnost je. Ještě předtím, než jsi přišel, možná jsem neznala spravedlnost, ale na rozdíl od dneška jsem ji tehdy činila. A proto nebudeš se mnou již nadále soudit lid. Nejsi dobrý soudce. Mohl by ses dopustit nespravedlnosti. A to nemohu dopustit.“ Pan Smrt se rozzuřil a v hněvu svým darem usmrtil Spravedlnost. Poté usmrtil sedláka. Byl to pouze on, kdo soudil. Jeho rozsudky byly nadmíru kruté. Již se nejednalo o spravedlnost ale o odplatu. Proč? Protože pro smrt je odplata spravedlností. Jednoho pozdního večera se pár pohůnků vloupalo do domu rodiny kovářovy a oloupili je o veškerý majetek. Stalo se tak v momentě, kdy se kovář jal toho dne již naposledy chopit svého nástroje nejdražšího. Když ušel, co se v jeho požehnaném domě stalo, vyrazil s nástrojem svým pronásledovat zločince. I podařilo se mu dosáhnout tu chásku. Všichni dostali tolik, kolik, dle kováře zasluhovali. Zabil je. Proto pan Smrt zabil jej, neboť to tento krutý muž považoval za spravedlivé. Netrvalo dlouho a lidé ze všech končin se proti této nespravedlnosti vzbouřili. Zajali pana Smrt a dopustili se něčeho, co považovali za spravedlivé. Zabili jej. Avšak nepoučili se z jeho chyb. Usnesli se, že od této chvíle budou sami sebe soudit sami. Ve jménu Spravedlnosti. A tak se stalo. Avšak na spravedlnost se jaksí zapomnělo. To, co lidé činili, bylo všechno možné, jen ne spravedlnost. Jak šla léta, pan Smrt a paní Spravedlnost se stali pouhými slovy. Lidské pokolení se sice soudí nadále, ale stále přitom spoléhá na spravedlnost a smrt, aniž by kdokoliv věděl, kde spravedlnost je a kdy může být trestem smrti potrestán viník. Mám otázku. Je vůbec smrt součástí spravedlnosti?

Tip na výlet: valašská vesnička

O letních prázdninách jsem se s mamkou vydala na Dolní Moravu. Celkově to bylo moc hezké, ale co mě zaujalo nejvíc, byla napodobenina valašské vesničky v Rožnově pod Radhoštěm. O její vznik se zasloužili členové rožnovského muzejního spolku, zejména sourozenci Alois a Bohumír Jaroňkovi.

Jedná se o největší muzeum svého druhu v celé České republice. Skládá se ze tří areálů: Dřevěné městečko, Valašská dědina, Mlýnská dolina. V těchto přírodních krajinách stojí originální roubené stavby přenesené z terénu a historických budov. Cílem bylo vytvořit napodobeninu pravé Valašské dědiny. Musím říct, že se jim to velice povedlo. Každou chvíli se tam něco děje. Místo ožívá pořady a akcemi zaměřenými na prezentaci běžného života, folklóru, obřadů, zvyků a rukodělných technologií. Ted něco málo o každém areálu.

Dřevěné městečko je nejstarší částí Valašského muzea v přírodě. Rozkládá se v rovinatém terénu městského parku. Ukazuje

nám historické náměstí se souborem originálních dřevěných staveb. Stavby jsou brány z rožnovského náměstí nebo v okolí. Při vstupu se budete cítit jako v malém městě v období od poloviny 19. až po první čtvrtinu 20. století. Budovy tam jsou opravdu v krásném stavu. Prakticky do všech se dá vejít a prozkoumat je zevnitř. Kostel sv. Anny byla moje nejoblíbenější budova, ne kvůli tomu, že se tak jmenuje. Spíš kvůli jeho interiéru.

Valašská dědina je nejrozsáhlejší areálem Valašského muzea v přírodě. Je napodobeninou skutečných vesnic, rozkládajících se na úbočích Beskyd z počátku

20. století. Díky dřevěným stavbám se cítíte, jako byste vstoupili do každodenního života lidí valašské vesnice. Většina staveb jsou originály převezené z původních míst. Všechny informace jsou získané ze starých archivů.

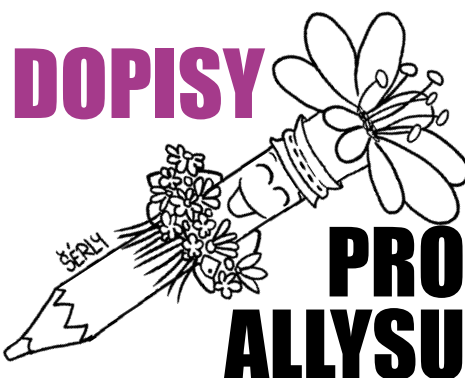
Když jsme na místě byly my, zastihla nás pořádná bouřka. Strávili jsme ji u starých vozů a u koní. Řeknu vám, že to byl pěkný zážitek.

Mlýnská dolina je unikátním souborem živých staveb a zařízení, která jsou v provozu díky síle horské vody, ale i lidských rukou. Návštěva nabízí jedinečnou možnost spatřit v pohybu vodní mlýn, pilu a valchu. Ve mlýně pracuje milý kovář. Celá prohlídka je s průvodcem, dozvíte se všechno, co vás zajímá.

Pokud byste byli náhodou dole na Moravě, určitě doporučuji se zastavit v této destinaci. Kdybyste chtěli více info, podívejte se na jejich webové stránky:

www.nmvp.cz/roznov.

-annie-

4. PODZIM

Jak to tak na podzim bývá, vzduch zchladl, listy se začaly zabarvovat do vybledlých tónů, rozpršelo se a maminka je stále v nemocnici. Dlouho jsme za ní s tátou nebyli, ale prý to s ní moc dobře nevypadá. Dopisy pro Allys se stále píší a Dean je pro mě velikým otazníkem. Ve škole jsme spolu na chodbě občas prohodili pár slov, ale o nehodě v restauraci nepadlo ani slovo. Prý by mě ale rád zase někam pozval. Odvětila jsem mu, že může. A půjdu ráda.

-Kamila-

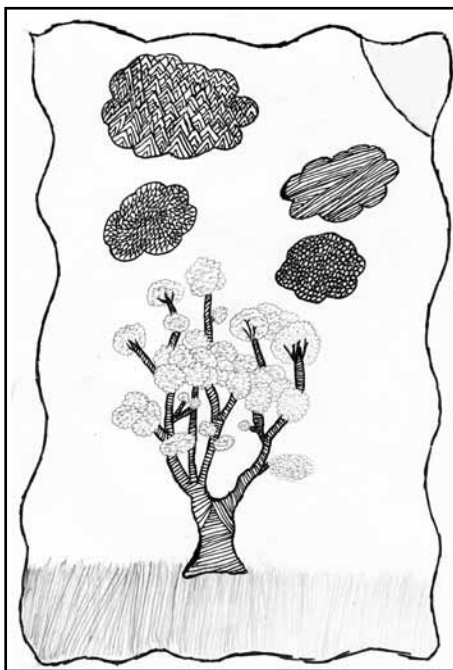

Přímka a křivka

V prvním ročníku se v hodinách odborného kreslení vždy tvoří liniová kresba. Mnozí žáci často překvapí sami sebe a stejně tak i mě. Jsem přesvědčena, že vznikají obrázky, které by leckdy mohly být ilustracemi knih. A tak se s vámi musím opět podělit o tato krásná díla, která zdobí chodby naší školy a já se na ně často nemohu vynadívat. Máme šikovné žáky! - ŠA-

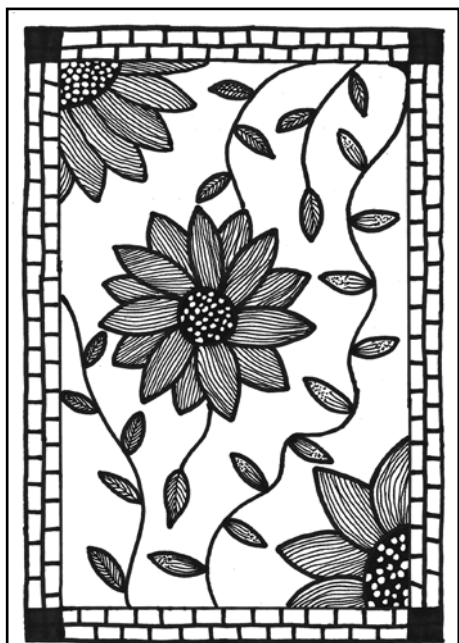
Jiráňková Jana, 1.S

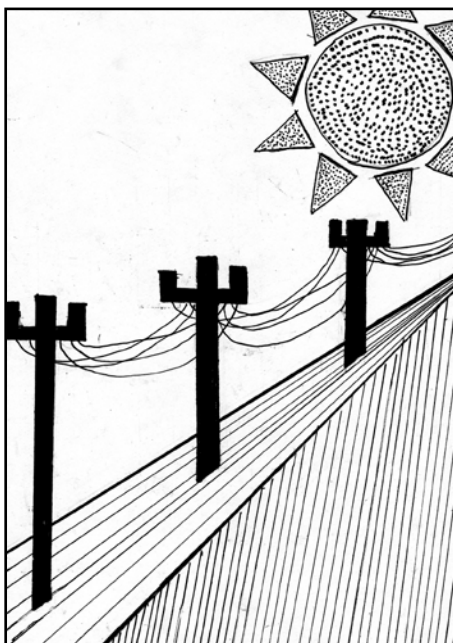
Kostelka Václav, 1.A

Hrušková Eliška, 1.S

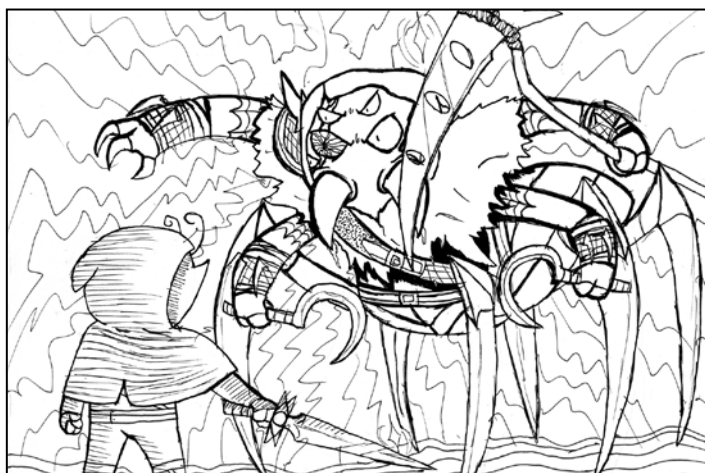
Jiráňková Jana, 1.S

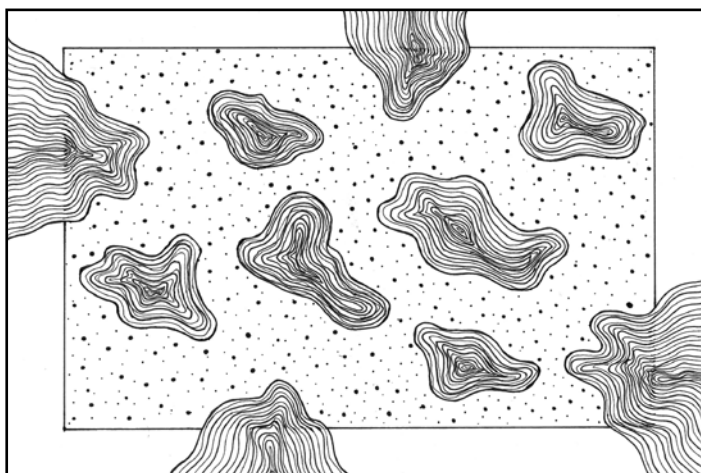
Fialová Jülie, 1.A

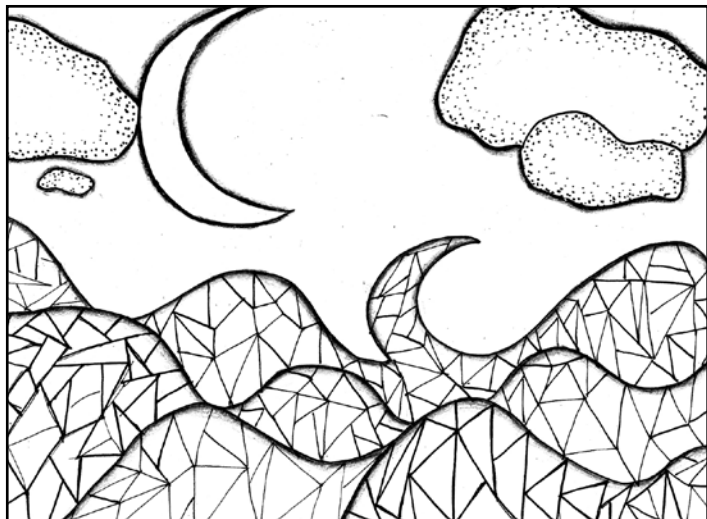
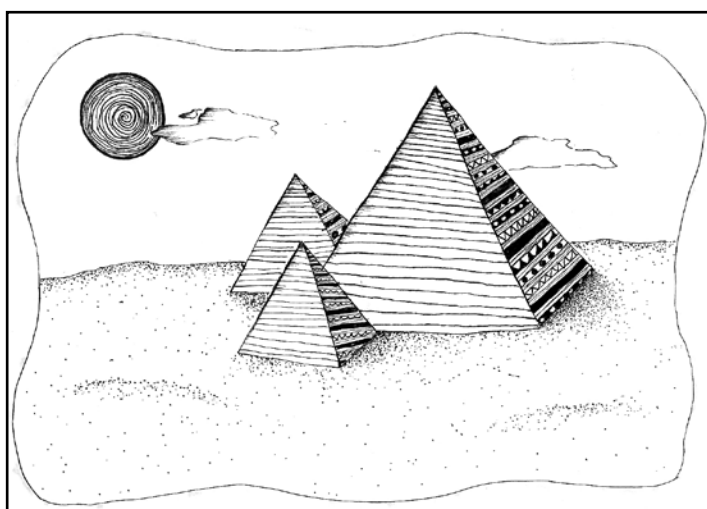
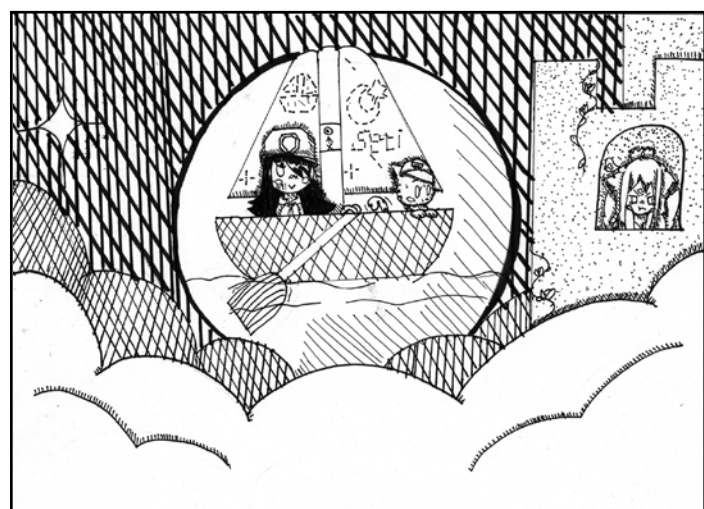
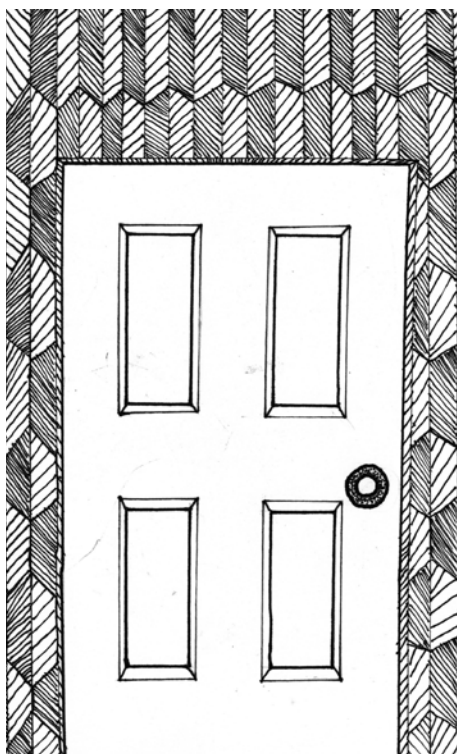
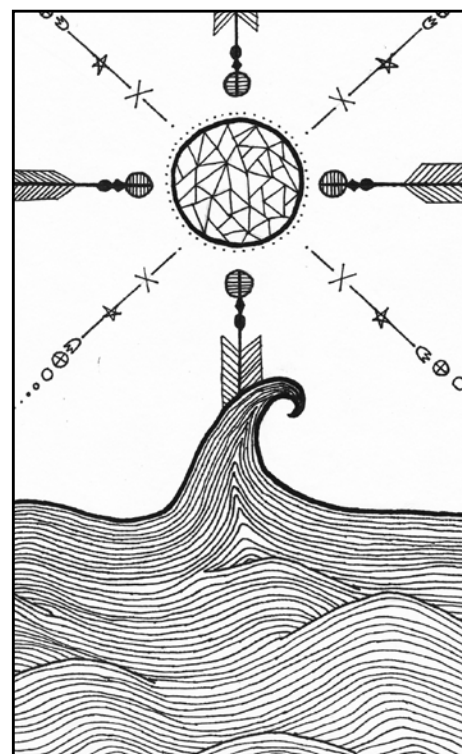
Avramová Anežka, 1.S

Šlégl Josef, 1.A

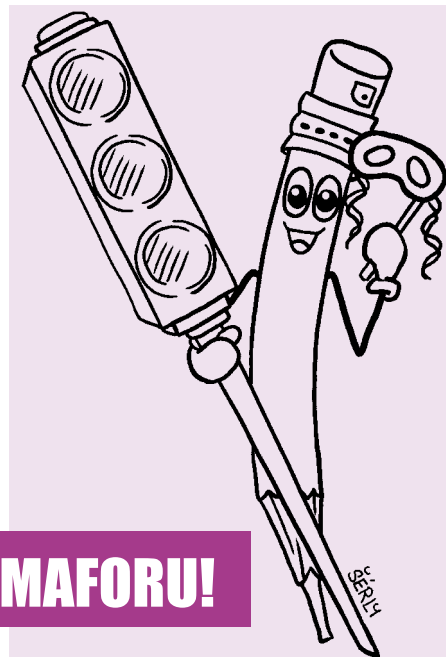
Šustová Rozálie, 1.S

Chrastilová Karin, 1.A**Šimůnek Ondřej, 1.S****Krasnohstan Veronika, 1.A****Mihalíková Jiřina, 1.S****Jansová Veronika, 1.S****Luňáková Anna, 1.S****Kloutzová Markéta, 1.S**

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

POLYGRAFKA se dostala opět do divadla. Tentokrát na představení „Dobře placená procházka“ v obsazení s Jiřím Suchým, Jitkou Molavcovou, Petrem Macháčkem a dalšími. Pro nás studenty jsou takové zájezdy velmi přínosné a jsem nadšená, že se i my můžeme účastnit. Do divadel už nějaký pátek jezdíme a toto byl můj první muzikál v životě. Úžasná hudba, jazz, blues a fantastické herecké výkony jsme mohli pozorovat z hlediště. Člověk úplně zapomněl na okolní svět a svou mysl plně oddal představení z příběhu. A tak by to mělo vypadat! Už se těším na příště.

-Lucy-

Červená, žlutá a zelená. Zastav se v SEMAFORU!

V roce 1964 uvedl Semafor jazzovou operu Jiřího Šlitra a Jiřího Suchého. Kromě Semaforu ji hrála i některá divadla v zahraničí, a posléze skončila v Praze v Národním divadle. Dnes se k tomuto titulu po létech vracíme, jen žánr jsme zvolili jiný. Nebude to jazzová opera, bude to muzikál. Operní recitativy nahradí činohra a původní árie dostanou podobu muzikálových čísel. Těšit se můžete na Lucii Černíkovou, Ondřeje Havla, Petra Macháčka, Vladimíra Hrabánka ml., Jitku Molavcovou a Jiřího Suchého. Doprovodí je Orchestr divadla Semafor pod vedením Jiřího J. N. Svobody.

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Commedia finita

Stalo se již na Polygrafce zvykem, že zhruba čtyřikrát do roka vyrazí skupina učitelů, žáků i přátel školy za divadlem do Prahy. Předposlední říjnový den padla volba na pražské Divadlo Viola. Komorní atmosféra, výborný repertoár, nezapomenutelné herecké výkony definují tuto scénu, která na pražském kulturním nebi září již šedesát let.

V rámci naší poslední výpravy jsme zavítali na představení *Commedia finita* dramaticky Viktorie Hradské v režii Lídy Engelové. Divadelní inscenace pojednává o naší nejslavnější operní pěvkyni Emě Destinnové, o níž hovoří její pedagogická konkurentka, uklízečka, placená společnice a komorná. Jejich výpovědi jsou prochnuty závisťmi, malostí, nepřejícností a nepochopením nesporného talentu a úspěchů velké umělkyně. Zmíněné postavy bravurně ztvárnily Dana Černá, Milena Šajdková, Daniela Kolářová a Jana Trojanová. Představení doprovázejí autentické ukázky zpěvu Emy Destinnové. Nadčasový a stále aktuální text jasně potvrzuje, jaký neblahý dopad mají pomluvy a obyčejná lidská zášť. Představení *Commedia finita* není zajímavé jen coby sonda do temných hlubin mezilidských vztahů, ale také svým společenským přesahem. Na jedné straně nám divákům nastavuje zrcadlo, zda někdy sami o někom

nemluvíme zle a příkře. Na straně druhé je dokonalou „příručkou“, protože takové lidi bohužel v životě potkáváme. Čtyři mistrně zahrané studie zcela odlišných typů líceměrnosti a pomlouvачnosti. Většina účastníků se shodla, že v nich představení zanechalo hlubokou stopu. Nad inscenací ještě po jejím skončení přemýšleli. Nikoho nenechala lhostejným. Krásnou tečkou na závěr bylo milé setkání se všemi čtyřmi umělkyněmi. Jsme vděční, že s námi po náročném večeru strávily několik pro nás nezapomenutelných chvil, jejichž připomínkou je společná fotografie. Ve *Violě* jsme jistě nebyli naposledy.

-fis-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Brigáda NFCTron

Chceme se s vámi podělit o náš společný zážitek z letních prázdnin. Měli jsme tu příležitost nahlédnout do přípravy koncertu CHINASKI na zámecké zahradě SYCHROV, který se konal dne 25. srpna 2023.

Pracovali jsme tam jako zaměstnanci firmy NFCTron, která se specializuje na platby přes funkci NFC na festivalech nebo koncertech. Cílem této společnosti je docílit snadných a rychlých bezhotovostních plateb.

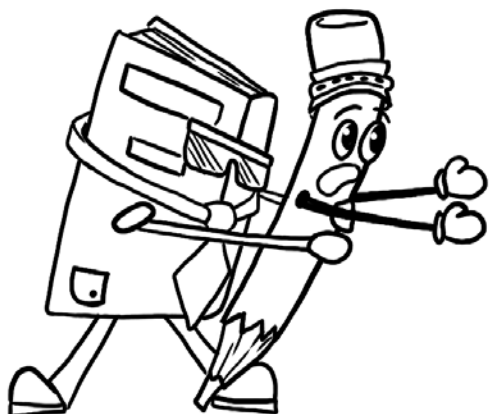

Naší prací bylo dobíjení čipových náramků, kterými se poté platilo v celém areálu. Nebudeme lhát, práce s penězi byla stresující, jak vám může být jasné. Zodpovědnost nesměla chybět a trpělivost také ne. Jak s penězi, tak s lidmi je to náročné a ne vždy jednoduché. Avšak na druhou stranu jedná se o nově nabyté zkušenosti do života.

Bezhotovostní platby jsou bezesporu budoucností a měli jsme to štěstí, že jsme mohli být součástí této inovace, která dělá festivaly a koncerty pro všechny ještě pohodlnějšími. Těšíme se na další podobné akce a na to, co nám přinese budoucnost v oblasti technologií NFC.

-annie- a -Rambo-

Dne 15. července jsem měla tu čest být na jednom z výročních koncertů a to konkrétně v České Lípě. Mohli jste slyšet nové i staré písničky, potkali jste různé věkové kategorie od malých dětí až po skoro seniory. Tohle už bylo podruhé, co jsem je slyšela na živo, a jako minule to bylo skvělé. Domů jsem odjížděla s nádherným pocitem a vyřvanými hlasivkami. Jsem ráda, že takové kapely pořád poslouchá dost lidí. Vzpomínám si, jak jsme si právě Divokýho Billa pouštěli i na lyžáku a zpívali jsme si.

-perkinsmors-

Na vlnách temnoty

Dne 7. října se v ústeckém veřejném sále Hraničář konal koncert. K vidění byly celkem tři kapely (Fatal Punishment, Dark Gamballe, Nerrea). Já osobně jsem šla jen proto, abych slyšela Dark Gamballe, rockovou kapelu z jihomoravského Vyškova. Kapelu poslouchám už od mala. Tohle byl jejich úplně první koncert na severu Čech. Zazněly jak staré, tak nové písně. Já si tuhle podívanou nesměla nechat ujít. Celý koncert doprovázela úžasná atmosféra a na konci koncertu se mé sestře povedlo získat od bubeníka paličku. A ještě jsme získali i podpisy na LP jejich poslední desky Romance panenky a kladiva.

-perkinsmors-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

The Umbrella Academy je seriál na Netflixu, který se odehrává v roce 2019 a sleduje celkem sedm hlavních postav skrze příběh. Původně jde o komiks psaný Gerardem Wayem, zpěvákem z hudební skupiny My Chemical Romance. Tento seriál je už dlouho oblíbený pro svůj humor, kreativitu i zajímavé vyprávění.

V roce 1989 po světě záhadně a zničehonic otěhotnělo a zároveň porodilo v ten samý den celkem 43 žen. O tomto jevu se dozvěděl známý, docela pošahaný miliardář a cestovatel, který se rozhodl najít a adoptovat co nejvíce z těchto dětí. Dohromady se mu podaří najít jen sedm, ale to mu očividně bohatě stačí, jelikož je od té doby vychovával jako malé superhrdiny. Tyto děti totiž mají superschopnosti.

My se ale vydáme do roku 2019, kdy se dozvíme, že tento miliardář, Reginald Hargreeves, záhadně zemřel ve svém domě a toto povzbudí jeho adoptované děti se tam sejít a uspořádat pohřeb, kde se pohádají o tom, že cestovatel snad nemohl jen tak zemřít.

Reginald se k nim ale zamlada choval naprosto nepřítelně a většina z nich ho vlastně nenávidí až na jednoho, Luthera (číslo 1). Je jim docela jedno, jak zemřel, a nechtějí to nijak řešit. Nehledě na to, že doposud jsme mohli napočítat jen pět z nich. A vzhledem k vážnosti dne můžeme posoudit, že ti zbylí dva se nemohou zúčastnit nebo již nežijí. Na jednom z obrazů v hale je ten, o němž víme, že ve 13 letech jednoho dne zmizel a nikdy se nevrátil. Bylo to číslo pět pod stejným rodným jménem Pětka. O druhém stále nevíme.

Po hádce se ale Luther rozhodne pokusit nalézt pachatele Reginaldovy smrti, jelikož věří, že je zatím nějaká záhada. Měl ho docela rád, tudíž chce znát pravdu. Daleko se však nedostane, protože z ničeho nic se na dvoře začne vytvářet něco připomínající

černou díru a všechny to vytáhne ven, aby zjistili, co se to děje.

Po pár sekundách se z černé díry vynoří jejich bratr, číslo 5, v tom samém věku, jako když zmizel, a bez vysvětlení se vydá do domu udělat si sendvič. Až poté jim řekne, že se se svými superschopnostmi omylem dostal do budoucnosti a nemohl se dostat zpět do svého času. Až teď se omylem vrátil zpět do svého třináctiletého těla. Následně se odejde převléct z příliš velkého oblečení do bývalé uniformy z dětství.

Neviděli ho už léta, ale Pětka se o tom očividně nechce bavit, a tak se místo toho vydají na Reginaldův pohřeb.

Ze sochy se při pohřbu konečně můžeme dozvědět o zbylém, nepřítomném sourozenci. Ben (číslo 6) někdy v neurčitěm čase zemřel a jeho socha je následně omylem zbouřaná při hádce mezi Diegem (číslo 2) a Lutherem ohledně toho, jak špatný člověk Reginald ve skutečnosti byl a že si svou smrt zasloužil. Všichni se vytratí pobouření a Pětka znovu zmizí z domu, aby si uprostřed noci objednal kafe v kavárně poblíž a my ho doprovázíme.

Do kavárny však vstoupí několik ozbrojených mužů, kteří očividně Pětku pronásledují. Po velice humorné bitce mezi několika ozbrojenými muži a třináctiletým klukem se superschopnostmi, z které se Pětka vynoří bez škrábance, zjistí kluk to, že má čip v ruce a odstraní si ho. Hodí čip do kaluže a vydá se najít Vanyu (číslo 7), která doposud nemá žádné schopnosti, aby ji prozradil vše, o čem ví.

Nejprve se ale přemístíme k Diegovi, který odjel z domu spolu s Klausem (číslo 4) a právě stojí na kraji řeky s monoklem v ruce, zatímco Klaus na něj čeká v autě, zdánlivě si povídaje sám se sebou.

Tento monokl je ten samý monokl, co Reginald vždy nosil před svou smrtí, ten samý monokl, co povzbudil Luthera pátrat po pravdě, když se nenašel s tělem, a ten samý monokl Diego hodí do vody a odjede pryč z místa činu. A my se dozvíme, že Klaus si celou dobu povídal s duchem Bena, kterého jen on může vidět.

Konečně se dostaneme zpět k Pětce, když Vanya přijde domů a zalekne se ho, jelikož se do domu vloupal. I tak ho ale přivítá a pomůže mu zavázat tu ruku, z které vyndal čip. A zatímco tak učiní, Pětka se jí svěří. Nejen, že cestoval do budoucnosti — budoucnost v podstatě neexistuje, jelikož čeká svět jistá zkáza a on byl nucen žít sám v apokalypse po dobu několik desítek let, dokud se konečně nedostal zpět, aby svět a rodinu mohl ochránit. Také jí řekne, že na tu záchranu mají jen týden.

Tímto první díl skončí a my máme spoustu otázek a čekáme na odpovědi.

Záhada, konflikt i hrozba, kterou jen tento první díl představí, je už natolik zajímavá, že vás donutí chtít víc a víc. Každé z těchto sedmi dětí má svou strhující povahu i schopnost. Má svůj vlastní tragický život jak v minulosti, tak i v přítomnosti a je velice snadné si najít oblíbence v takové velké skupině úplně odlišných lidí, i když jsou z té jedné samé adoptované rodiny.

Jejich rozdíly je činní naprosto nekompatibilními. Je zábavné sledovat jejich interakce uprostřed šíleného světa. Příběh je fenomenálně psaný a seriál je naprosto skvěle vytvořen.

Velice seriál doporučuji, je to naprosto neobyčejný příběh a zaslouží si co nejvíce slávy, jak jen může nasbírat. Je dostupný na Netflixu s českými titulky i dabingem a stojí za to ho zhlédnout.

-Elizabeth-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

70 let Technické univerzity v Liberci

23. září 2023 slavila Technická univerzita v Liberci již 70 let od založení. Všechny fakulty byly otevřeny veřejnosti. A já měla příležitost se do každé podívat osobně. Proč o tom tady teď čtete? Technická univerzita je moc hezká škola pro vaši budoucnost a já bych vám ji chtěla přiblížit. Škola se skládá ze 7 fakult mnoha oborů, ze kterých můžete vybírat.

FAKULTA STROJNÍ

Byla založena roku 1953. Jedná se o historicky nejstarší fakultu na Technické univerzitě. Zaměřuje se především na obory textilního, sklářského, automobilového průmyslu a zpracování plastů. Nabízí bakalářské, magisterské a doktorské programy.

FAKULTA TEXTILNÍ

Nabízí textilní a průmyslové inženýrství, textilní materiály a technologie, výrobu oděvů, marketing či design textilu, oděvu, skla a šperku. Studijní programy jsou tak-

též bakalářské, magisterské i doktorské úrovně.

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Je to největší fakulta na celé univerzitě s 31 studijními programy. Je vážně z čeho vybírat. Věnují se především studiu budoucích učitelů a učitelek. Ale věnují se i řadě přírodovědných a humanitních oborů.

EKONOMICKÁ FAKULTA

Tato fakulta nabízí především špičkové vzdělávání, výzkum, znalosti, zkušenosti

a spolupráci. Zaměřuje se na ekonomické disciplíny, management, systémové inženýrství a informatiku.

FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY

Poskytuje vzdělání v oboru architektury, urbanismu a umění. Absolventi FUA se uplatní jako architekti, urbanisté, výtvarní umělci a designéři prostředí. Naleznete mezi nimi však taktéž publicisty, módní návrháře, grafické designéry apod.

FAKULTA MECHATRONIKY, INFORMATIKY A MEZIOBOROVÝCH STUDIÍ

Soustředí se na mechatroniku, elektroniku a elektrotechniku, robotiku, kybernetiku, měření a řízení s odborníky na informatiku, specialisty na aplikace nanomateriálů či sanační technologie a další.

FAKULTA ZDRAVOTNÍCH STUDIÍ

Jak je asi jasné, zaměřuje se na studium zdravotní péče a techniku používanou ve zdravotnictví.

Ve všech fakultách jsem byla a musím říct, že jsem byla mile překvapena. Jsou tu moc milí profesori i studenti. Viděla jsem krásné prostory, plno strojů a vše možné. Škola je opravdu nabitá a moc se mi tam líbilo. Myslím si, že pokud přemýšlíte nad vysokou školou, Technická univerzita vám nabídne vše, co budete chtít.

-annie-

Designblok Praha 2023

Navštívila jsem místo pro všechny duše, které mají cit pro detail a design. Jsou tu spousty odvětví umění na jednom místě. Je to největší výstava designu a módy ve střední a východní Evropě.

Festival trvá pět dní a představuje nejnovější produkty od více než dvou stovek nezávislých tvůrců, designérských studií a etablovaných značek. Snaží se zaujmout společnost aktuálními tématy a mezinárodními trendy. Setkávají se zde designéři a firmy, aby představili své produkty. Přehlídku novinek také doprovází bohatý program v podobě přednášek a diskuzí, módních přehlídek a mnoho dalšího.

Designblok každoročně navštíví na 40 000 lidí z řad designérů, nákupčích, architektů, interiérových designérů, novinářů a návrhářů společně s milovníky designu.

Téma letošního Designbloku byla Cesta. Konal se ve třech výjimečných výstavních lokacích: ve Veletržním paláci Národní galerie Praha, v zahradách Pražského hradu a v Uměleckoprůmyslovém muzeu.

My jsme se na festival vydali v neděli. Ze tří výstavních lokací jsme navštívili Národní galerii a Uměleckoprůmyslové muzeum (kde především vystavovali diplomové

práce studentů). Bylo tam tolik zajímavých věcí, o kterých bych mohla psát hodiny a hodiny. Jenže to bych zabrala celý časopis. Nicméně vyzdvihnout ty, které se do mé mysli neodmyslitelně zaryly. Například práce od Tomáše Němce, který se ve své diplomové práci s názvem „Eva Che“ zabýval pohledem a vnímáním múzy v kontextu dějin výtvarného umění a módy. Kolekce je ur-

čitým dialogem, konfrontací, ale také souzněním mezi ním a Evou Che, kterou považuje za svou múzu.

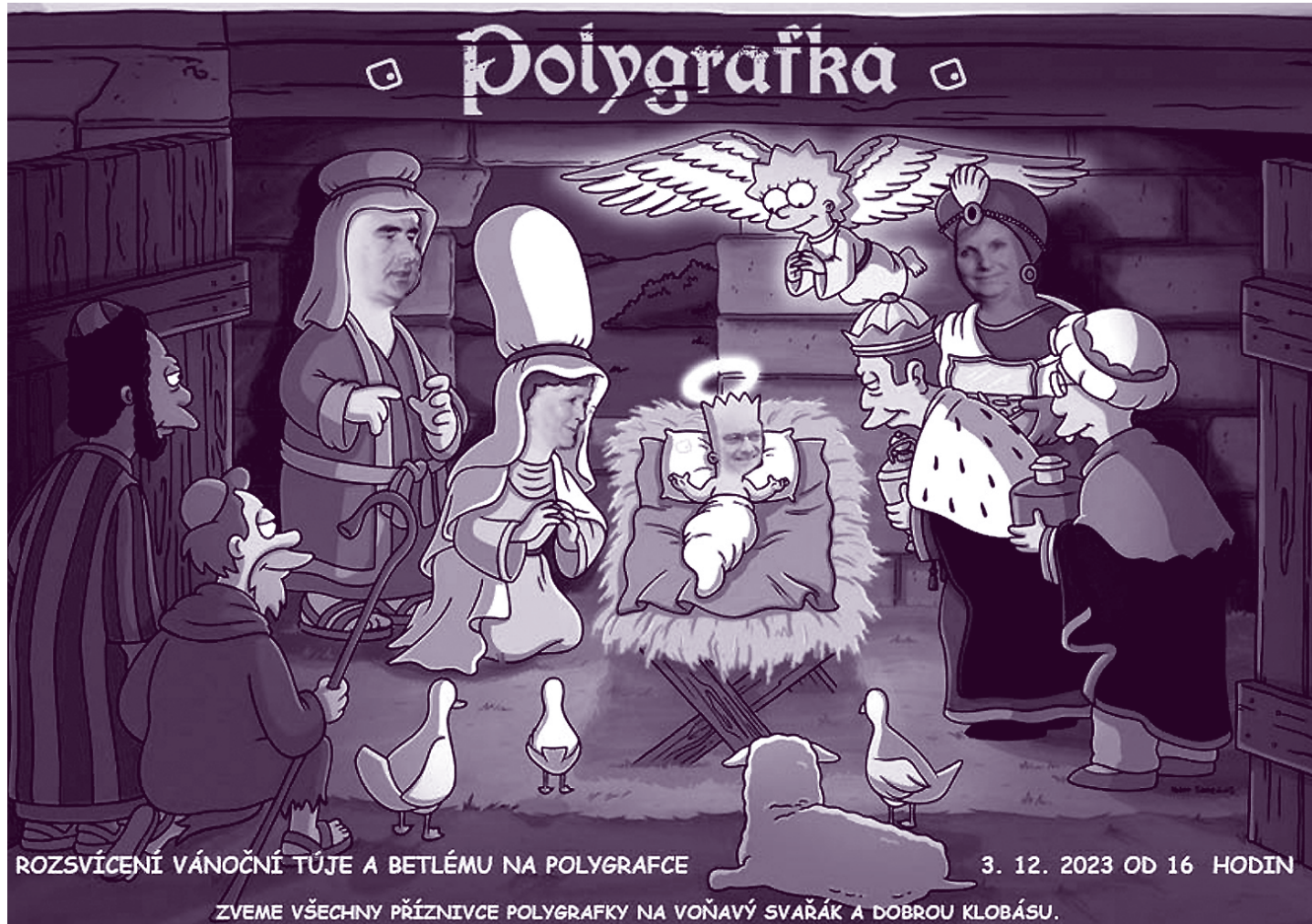
Dále mě zaujala práce od Eriky Remecové, která designuje brýle neobvyklých barev a tvarů.

Celou Prahu a výstavu spojenou s ní, jsem si moc užila a už se těším na příští rok.

„Umělci mají ukazovat, jak krásný je život. Bez jejich tvorby bychom mohli mít velké pochybnosti.“ Anatole France.

-Lucy-

1. Pan učitel...

2. Paní učitelka...

3.

4. Pan učitel...

5. Pan učitel...

6.

7. Adobe

8. Pan učitel...

9.

1. Příjmení učitele, který používá oslovení „Milánkové moji“

2. Příjmení učitele, který se loučí větou „See you later“

3. Jak nazývá paní Horáková složky v počítači

4. Příjmení učitele, který používá hlášku „Nastartujte sešity“

5. Příjmení nejdéle pracujícího učitele na této škole

6. Název našeho školního časopisu

7. Software určený pro archivaci a úpravy digitálních fotografií

8. Příjmení učitele, který používá hlášky „Peace and Love“

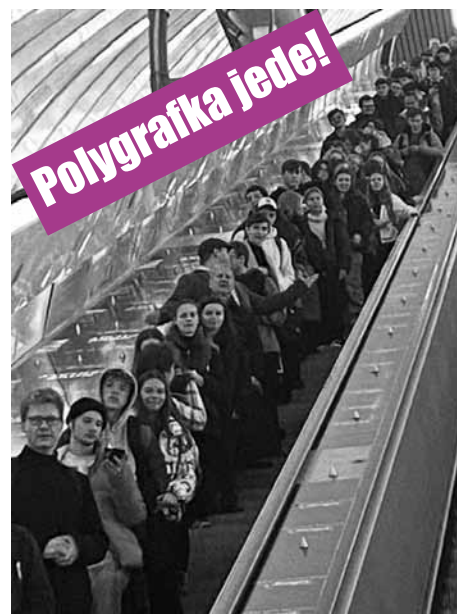
a „Takhle maturitu neuděláš“

9. Jméno čtyřletého studijního oboru na naší škole

Nápověda: kufr, Lightroom

TAJENKA:
Co používá
paní Horáková
k motivaci žáků?

Autor: Aneřka Stařková

POLYGRAFKA NA BRUSLÍCH

ZAČÍNÁME 03. 10. 2023

A POTÉ KAŽDÉ ÚTERÝ
OD 15.00 DO 16.50 HODIN NA
ZIMNÍM STADIONU V RUMBURKU.

MŮŽETE SE TĚŠIT NA RYBNÍKOVÝ HOKEJ,
VÝUKU BRUSLENÍ, SOUTĚŽE A HLAVNĚ NA DOBROU NÁLADU.

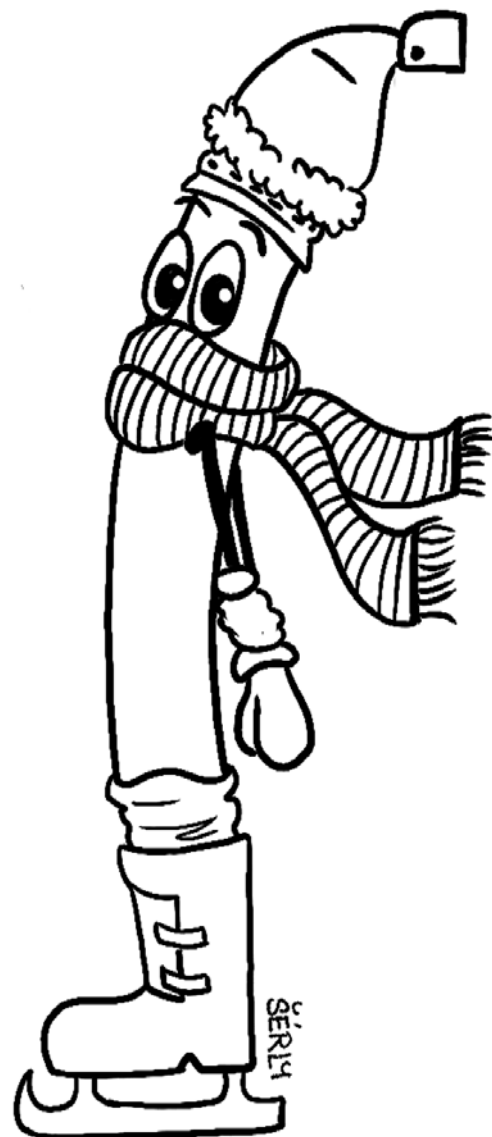
HOKEJKU VÁM PŮJČÍME. A BRUSLE JE MOŽNÉ SI ZAPŮJČIT PŘÍMO NA STADIONU.

Letní streetballová liga Šluknovska

O letošních prázdninách jsem se účastnil turnaje ve streetballu. Protože mě basket dost baví a rád ho hraju ve volném čase, domluvil jsem se s kamarády, že půjdeme hrát. Začali jsme tedy společně chodit víc na hřiště, abychom se lépe sešli. Turnaj se hrál na tři turnusy, přičemž jsme s naším týmem odehráli všechny tři. Celá akce je dobře organizovaná a hlavně dobře dělená na správné kategorie. Když přišel na řadu první turnaj, přihlásili jsme se do kategorie U17. Na konci dne jsme z prvního turnaje moc dobrý pocit neměli, ale nic jsme nevzdávali. Další turnaj už se nám hrálo lépe. Na posledním turnaji jsme nehráli ani v kategorii U17, ale nastoupili jsme do kategorie mužů, kde jsme se dost snažili, abychom se alespoň nějak umístili. Na posledním turnaji proběhlo vyhlášení všech třech turnajů. Na konci celého turnaje jsme se do-

zvěděli, že jsme za všechny turnaje dohromady vyhráli první místo v kategorii U17, takže jsme si odvezli domů pohár. A v kategorii mužů se vyhláší jen první tři místa, takže jsme se na bednu nedostali. -Miško-

DEN BLBEC aneb To snad není pravda!

Máte také svoje dny? Já ano. Ten dnešní mě inspiroval k tomu, abych se s vámi podělila.

Sedím u počítače, jehož klávesnici pro dnešní den začarovala čarodějnice nebo jiná prazvláštní, troufám si říct škodolibá potouchlá bytost.

Sídlí tu se mnou v kanceláři a už dlouho o sobě nedala vědět. Kdysi mi tu vytahovala žaluzie (mám na to svědka). Myslela jsem si, že se odstěhovala se starým nábytkem. Omyl!

Dnes se opět přihlásila ke slovu. Neustále mi totiž zapíná CapsLock. Vystavuji tady obyčejné potvrzení dvěma budoucím maturantům a nejsem schopna dokončit práci. TO SNAD NENÍ MOŽNÉ!

A co vy? Máte také nějakého skřítku vtipálka, který vám podstrčí místo cukru sůl nebo vám vypne mozek a vy běháte po náměstí s košíkem z obchodu? Máte i v své „začarované“ dny?

-ŠA-

PERLIČKY

● **Motto slavné Máchovy básně zní:**

Dalekát' cesta má, marné volání!

Talentovaní básníci naší školy přebásnili toto motto na:

Dalekát' cesta má, marné hledání!

Dalekát' cesta má, dlouhá cesta!

● **Máj se kromě jiného skládá ze 4 zpěvů a 2 intermezz (meziher).**

Žáci v písemné práci uvedli, že:

Máj má 4 zpěvy a 2 mezery.

Máj má prostředek, hlavní děj, závěr.

● **Vypravujte příběh Máje.**

Neučil jsem se příběh.

Hlavní postava Máje je Williem.

● **Úplnou náhodou jsem narazila na perličky od maturitní zkoušky před třemi lety a musím se s vámi podělit. Vtipné jsou odpovědi žáků, ale i nápovědy zkoušejících.**

● **Učitel:** Můžu ti zavolat? (nápověda k RGB barvám na displeji telefonu).

Žák: Můžete.

● **Učitel:** Jak se tisknou peníze?

Žák: To bych taky rád věděl.

● **Učitel:** Začneš sám?

Žák: Budu mluvit sám. Teda pokusím se.

● **Učitel:** Tak jaká bude odpověď?

Žák: Vím, ale teď vám to neřeknu.

● **Na téma tiskoviny, kdy chtěl zkoušející dovést žáka k obalům (často balíme třeba dárky), vedla nápověda tímto směrem:**

● **Učitel:** Máš holku? Kluka?

Žák nereaguje.

Učitel pokračuje: Dáš mi dárek?

A dodal: Dostaneš maturitu!

Žák: Bez reakce!

● **A perla mluvící za vše aneb Máme smysl pro humor!**

Předseda a zkoušející měli stejnou košili (vínově červenou) a stejnou kravatu, přísedící měl též vínovou košili, kravatu měl jinou. Komisi pobavilo, když byl zkoušen žák v košili téže barvy.

Tehdejší ředitel školy navrhoval, aby žák dostal o stupeň lepší známku (za tu košili).

Vybrala -ŠA-

Myší ostrov a Bezděz v pozadí. Výlet je za námi a vzpomínky zůstanou ...

Foto: Petra Ringelhánová

Fotíme se s BEZEVŠEHO aneb Vzpomínka na léto

Zdravíme z Jeseníků! Máme samozřejmě s sebou náš oblíbený časopis. Foceno u horní nádrže přečerpávací vodní elektrárny Dlouhé Stráně.

Foto: Jiří Uher (bývalý pan ředitel, pozn. red.)

POLY GRAFKA

TISKAŘ

GRAFIK

KNIHAŘ

STUDIJNÍ OBORY

UČEBNÍ OBORY

*Individuální prohlídku školy
a učeben odborného výcviku je
možno domluvit osobně
u p. Štěpánka na tel.: 777 362 213
nebo e-mailem: mst@sosmgp.cz*

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

7. prosince 2023 / 11. ledna 2024

WWW.SOSMGP.CZ

BEZEVŠEH

■ **Vydává a tiskne:** SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 400 kusů. ■ **Redakční rada:** Mgr. I. Šabatová (ŠA), Mgr. Bc. J. Uher, Mgr. F. Stojaník (fis), Bc. L. Obergruberová (lo), I. Šabata (iša), Ing. A. Bartůňková, K. Procházková (Kamila), E. Rigová (Rambo), E. Vlková (emm), A. Kroutilová (annie), M. Průša (Miško), E. Maštalířová (Elisabeth), K. Salavová (Kat), B. Drugová (perkinsmors), L. Mihalíková (Lucy), A. Avramová (Anežka), R. Šustová (Rosie).

■ **Externí spolupráce - Kresby:** Š. Makovská (Šéryly) ■ **Fotografie:** studio ■ **Webové stránky:** R. Liščák ■ **Technické a grafické zpracování:** I. Šabata